Edini slovenski dnevnik v Zjedinjenih državah. Izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenic daily in the United States, issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 142. — ŠTEV. 142. NEW YORK, SATURDAY, JUNE 18, 1910. — SOBOTA, 18. ROŽNIKA, 1910. VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

Iz delavskih krogov. Predilci in tkalci.

—o—

Predilna in tkalska obrt v državah Nove Anglije je zelo slaba in 50 tisoč tamošnjih delavcev mora vsled tega trpeti škodo, ker imajo tovarne le malo naročil.

—o—

OMEJITEV DELA TEKOM POLETNIH MESCEV.

—o—

Štrajk mašinistov v Little Rock, Ark., še ni končan; vsi poskusi posredovanja so bili zaman. Štrajk canadskih železničarjev.

—o—

Boston, Mass., 17. junija. Predilna in tkalska obrt v državah Nove Anglije zelo hitro nazaduje, kajti tovarne imajo baje tako malo naročil, da so morale delo dokaj omejiti, vsled česar se je že sedaj moralo 50 tisoč delavcev zadovoljiti s krajšim delavnim časom in manjšim zaslužkom. To število delavcev se bode pa v juliju najbrže podvojilo, kajti tedaj se bode delo v tekstilnih tovarnah še bolj omejilo. Tekstilna industrija je zelo nazadovala, kajti 40% strojev od American Woolen Co., pri kteri je v dobrih časih zaposlenih 30 tisoč delavcev, sedaj popolnoma počiva. Tudi v tovarnah za izdelovanje sukanca izgleda zelo slabo, kajti tudi tu so bili prisiljeni delo prikrajšati. Včeraj so več tovarn zaprli in ostanejo do torka zaprte, tako, da bodo delavci zaslužili le po par dolarjev, kar ne bode niti za hrano zadostovalo. Od ponedeljka naprej se bode zopet v drugih tovarnah delalo le po štiri dni v tednu. To velja posebno za American Thread Co. v Hollyoke, Willimantic in drugih krajih.

Little Rock, Ark, 17. junija. Mašinisti železniškega sistema Missouri Pacific & Iron Mountain, kteri že od 2. maja naprej štrajkajo, so odklonili posredovanje, potom kterega je vodstvo imenovanega železniškega sistema sklenilo štrajk poravnati. Vsa tozadevna pogajanja med obema strankama so se sedaj končala in delavci so sklenili, da bodo s štrajkom vztrajali, dokler ne dosežejo svojih zahtev.

Montreal, Canada, 17. junija. Zastopniki organizacij raznih železniških vslužbencev so pripravili vse potrebno za prireditev štrajka 15,000 vslužbencev Grand Trunk in Canadian Pacific železnic. Delavci namreč zahtevajo večje plače in bode na odgovor železnice še čakali dva dneva, nakar prično takoj s štrajkom.

—o—

ZAROTA KAZNJENCEV.

—o—

Jetniki zaporov v Dannemora, N. Y., so nameravali pognati zapore v zrak in potem bežati.

—o—

Plattsburg, N. Y., 17. junija. Včeraj zjutraj so kaznjenci v državnih zaporih v Dannemori skušali pognati zapore z dinamitom v zrak in potem uiti. Razstrelba se je sicer pripetila, toda napravila je le malo in neznatno škodo. Po razstrelbi so se skušali jetniki upreti, toda to so jim pazniki preprečili. Dinamit je prinesel v poslopje najbrže jetnik Edward Brogan, kteri je tudi priredil razstrelbo. Pri Boganu so našli tudi revolver. Ko so ga prijeli, se je nekaj časa branil, toda pazniki so ga kmalu razorožili. V ječi nekega drugega jetnika, ki je obsojen v dosmrtno ječo, so našli tudi revolver. Oba oborožena jetnika sta najbrže pričakovala, da bodeta zamogla po razstrelbi vsled splošne zmešnjave uiti. Kako so prišli kaznjenci do revolverjev in do dinamita, se še ne ve in vsled tega se bode zadeva sedaj natančno preiskala.

—o—

Gozdni požari v Ontario.

Port Arthur, Ont., 17. jun. Gozdni požari divjajo krog tukajšnjega mesta in so napravili že na stotisoče dolarjev škode. Mnogo naselnikov je zgubilo vse, kar so imeli, kajti rešili so si le življenje.

Rooseveltova parada in njegov povratek.

—o—

Bivši predsednik Roosevelt je prišel danes domov iz svojega potovanja po Afriki in Evropi. Sprejem ljubljenca.

—o—

PREINAČENJE SPREJEMNEGA PROGRAMA.

—o—

Povečanje parade na kopnem. Vdeležitev raznih političnih organizacij. —

—o—

Bivši predsednik Zjedinjenih držav Theodore Roosevelt se je danes z parnikom Auguste Victoria srečno vrnil domov v Zjedinjene države in tem povodom so ga razni politiki in poseben sprejemni odbor zajedno z governerji raznih držav sprejeli tako, kakor smo že poročali, ko smo objavili program za Roseveltov sprejem v našem mestu.

Parnik je dospel rano zjutraj do karantenske postaje in sicer nekoliko kasneje, kakor je bilo določeno, kar je pripisati slabemu in meglenemu vremenu, ktero je vladalo zadnje dni na Atlantiku.

Ko je šel naš list danes dopoludne v tisek, se sprejem na kopnem še ni vršil, kajti to se zgodi glasom programa šele o poludne, tako, da zamoremo o tem poročati šele v ponedeljek. —

Sprejemni odbor je včeraj preinačil program glede parade na kopnem in tako se je sklenilo, da se priredi na Broadwayu večja parada, kakor se je prvotno določilo. Kraj divjih jezdecev in veteranov špansko-ameriške vojske se vdeleže popoludanske parade tudi razne politične organizacije iz New Yorka in drugih mest republike, ktere so prišle deloma že včeraj v ta namen v naše mesto. Korakalo bode vsled tega po Broadwayu najmanj 32.000 mož in ker ni izključeno, da se tem pridružijo tudi razna društva, zamore parada končno narasti do 50.000 ljudi, tako, da bode moral Roosevelt stati na tribuni skoraj vse popoludne. Battery Place, kjer se Roosevelt izkrca, so že včeraj lepo okrasili in tam stoje tudi velike tribune za gledalce in povabljene goste.

—o—

NAPAD Z BOMBAMI.

—o—

Nepoznanci so vrgli bombo v oddelek ruskega orožništva v Gordziku, ruska Poljska.

—o—

Varšava, 18. junija. Pri postaji Gordzik, 30 milj od tukaj ob železnici ki vodi na Dunaj, je nekdo včeraj vrgel bombo med oddelek orožnikov. Jeden orožnik je bil na mestu ubit, štirje so smrtno ranjeni in poveljnik je dokaj poškodovan. Napadalca so kasneje prijeli.

V Radomu je nedavno nek policaj ustrelil orožniškega polkovnika Vonzjatskega in oblasti so prepričane, da je sedanji napad posledica napada v Radomu.

Denarje v staro domovino

pošiljamo

za $ 10.35	.....	50 kron,
za 20.50	.....	100 kron,
za 41.00	.....	200 kron,
za 102.50	.....	500 kron,
za 204.50	.....	1000 kron
za 1020.00	.....	5000 kron.

Poštarina je vštetа pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dneh.

Denarje nam poslati je najprilično: do $25.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Bivši predsednik Theodore Roosevelt v različnih pozah in oblekah. (Copyrigth Underwood & Underwood, N. Y.)

Proti socijalistom. Za njih uničenje.

—o—

Razni škofje in duhovni so ustanovili posebno ligo z namenom popolnoma zatreti socijalistično gibanje v Zjedinjenih državah, ker slednje vedno bolj narašča.

—o—

RABINCI IN PASTORJI TER DRUGI V OBJEMU.

—o—

Liga namerava delavce podpirati v njihovih zahtevah, da se tako pomanjša število soc. pristašev.

—o—

Socijalistična stranka sedaj lahko kmalo napravi svoj testament, kajti na vsak način se jej bliža zadnja ura, ktera bode pa mnogo bolj resna, kakor je bila ona, ktero je obetal človeštvu rep Halleyevega kometa. Ne bode dolgo in socijalistično gibanje v naši deželi se bode v naši deželi nakrat ustavilo. Vse to se bode namreč doseglo s pomočjo Rev. John Wesley Hilla in s po njem ustanovljene "Individual and Social Justice League". Ustanovitev lige in njen vspeh je sedaj zagotovljen in vsled tega zamoremo že sedaj izjaviti: gorje onim, ki so postali socijalisti! — Predsednik imenovane lige je častiti Hill in prvi podpredsednik je postal ravno tako častiti nadškof Ireland. In dr. Thomas R. Slicer, kteri tudi posluje v vinogradu Gospodovem, je postal ravnatelj literarnega odbora, kteri bode pričel s propagando proti rastoči najnovejši naši politični stranki.

Namen lige je predočiti ameriškemu ljudstvu principijelno razliko med ameriškim življenjem in ekonomično ter politično revolucijo, kakoršnjo skušajo socijalisti doseči. Nadalje namerava imenovana "liga" pridobiti prebivalstvo za to, da ostane zvesto onim načelom, s kterih pomočjo so Zjedinjene države postale tako velike. Liga bode skušala tudi čuvati političen napredek in pravico do življenja ter zasebnega imetja.

To pa še nikakor niso vsi cilji navedene lige, kajti, kakor zatrjujejo ustanovitelji te lige, bode slednja skrbela tudi za to, da bodo delavci dobivali "primerno" plačo in da bodo ljubili našo deželo, pred vsem pa verstvo, ktero je podlaga civilizacije. Po tem programu bode toraj socijalistična stranka, ktera se sedaj lepo razvija, "in less than no time" uničena. Tako namreč mislijo oni, ki so pri ligi. In pri ligi so v objemu pred vsem čifutski rabiji, potem protestantski, metodistični, baptistični in katoliški duhovni ter razni drugi ljudje, kterim vsem je blagor našega prebivalstva bolj pri srcu, kakor njih lastni dobiček, do kterega zamore priti potom kolekte pri raznih podjetnikih, ki imajo na tisoče delavcev v svoji službi...

—o—

Svetovna razstava leta 1915.

Washington, 17. junija. Zbornični odsek za inostrana dela je sklenil, da bode ugodno poročal o predlogih, vsled kterih naj se priredi v mestih San Francisco ali New Orleans svetovna razstava povodom otvoritve Panamskega prekopa v letu 1915. Dosedanja svota, ki je namenjena za imenovano prireditev, znaša 5 milijonov dolarjev, toda odsek je izjavil, da se bode v kratkem povišala na sedem in pol milijonov dolarjev.

Washingtonske novosti. Novi državni tajnik.

—o—

Državni tajnik Knox baje odstopi in postane governer države Pennsylvanije. Na ta način se ga bodo v Washingtonu znebili, ker njegova politika ni bila povoljna.

—o—

STVAR ŠE NI GOTOVA, TODA NAJBRŽE RESNIČNA.

—o—

Republikanski krogi so splošno zadovoljni s tem, da postane Knox governer v Pennsylvaniji.

—o—

Washington, D. C., 18. junija. V tukajšnjih političnih krogih, zlasti pa med politiki iz Pennsylvanije, se je nakrat pričelo govoriti, da bode zvezini državni tajnik Knox odstopil in da postane potem governer države Pennsylvanije. Za mnogo ljudi je pomenjalo to naznanilo precejšnjo iznenado, toda za one ljudi, kterim je znana inostrana politika, ktero je vodil imenovani Knox, se ne dozdeva nič čudnega, kajti oni so kaj takega že davno pričakovali. Znano je namreč, da se je Knox že pred par meseci naveličal svoje sedanje službe, dasiravno so se tedaj vesti, da namerava odstopiti, tako v njegovem krogu, kakor tudi v Beli hiši dementirale. Faktično je pa že tedaj sklenil, da ne bode dolgo ostal vodja naše zunanje politike in je le čakal, da se mu nudi prilika za to. Sedaj, ko zamore postati governer države Pennsylvanije, je prišla ona prilika, ktero bode gotovo porabil.

V tukajšnjih republikanskih krogih so z idejo, da postane Knox governer države Pennsylvanije, zelo zadovoljni. To kandidaturo je proklamiral pittsburški mayor Magee in sicer v soglasju z Knoxom samim.

Časniški poročevalci so Knoxa naravno takoj obiskali in ga vprašali glede te zadeve, toda dejal jim je, da o vsej zadevi ne ve prav nič druzega, nego ono, kar je čital v časopisih.

—o—

GOZDNI POŽARI V MEHIKI.

—o—

Rudarsko mesto Movarabi, Mexico, je požar popolnoma razdejal.

—o—

Naco, Arizona, 17. junija. Iz Sonore v Mehiki se poroča, da je požar razdejal tamošnje rudarsko mesto Movarabi. Požar v mestu je nastal vsled groznega požara, kteri je že par dni divja v okolici, oziroma v tamošnjih gozdih na gorovju Ojo in Bacoachi. Rudarji so se le z skrajnim naporom rešili, s tem, da so zažgali takozvane protipožare, nakar so bežali v Cananejo.

Dosedaj je 50 štirijaških milj gozda v plamenu. Požar je razdejal hazijendo John Hopstada iz Zjedinjenih držav. Na bregove Rio Yayni je prišlo iz pragozdov mnogo panterjev, medvedov in druge divjačine, tako, da so tamošnji prebivalci v veliki nevarnosti vsled zveri.

—o—

Povodnji v Mali Aziji.

London, 17. junija. Iz Carigrada se javlja semkaj, da so po vsej severni Mali Aziji nastale velikanske povodnji, tako, da so skoraj vse doline pod vodo in da je škoda velikanska. Mesto Hasankale je popolnoma razdejano. Dosedaj so našli 400 vtopljencev, toda število se bode izredno povečalo, ko prične voda odtekati.

1000 ljudi na Ogrskem je vtonilo.

—o—

Poovdnji na Ogrskem so zahtevale najmanj 1000 človeških žrtev; Donava donaša neprestano trupla nesrečnikov. Vsa žetev na Ogrskem vničena.

—o—

Budimpešta, 18. junija. Povodnji na Ogrskem so groznejše, kakor v kterikoli drugi evropski deželi, toda kljub temu vsa nesreča še vedno ni pri kraju in vsako uro prihajajo nova grozna poročila. Povodenj je v večini krajev napravila uprav grozne razmere in Donava in vsi njeni pritoki še vedno narašča. Reka je izredno narasla in vsaki trenotek je videti plavajoča trupla ljudi in živali. Voda je razdejala neštevilno vasi in kakor se zatrjuje, je najmanj 1000 ljudi utonilo.

Vsled katastrofe je med prebivalstvom zavladala nepopisna panika, tako, da nihče več ne misli na rešilna dela in da ljudje celo ponujeno jim pomoč odklanjajo. Oblasti bodo skušale po možnosti nesrečnemu prebivalstvu pomagati, vendar pa ta pomoč ne bode velika, ker je vlada porabila pri zadnjih volitvah skoraj ves denar, kterega je imela na razpolago za take namene.

Dunaj, 18. junija. Take povodnji na Ogrskem, kakor je sedaj, še nikdar ni bilo, kajti tamošnja katastrofa preseza vse dosedanje. Števila vtopljencev dosedaj še ni mogoče natančno dognati, toda vtonilo je najmanj 1000 ljudi. Vsa žetev in vša polja so vničena, tako, da sega škoda v neštetemilijone kron.

Samo v jednem okraju Sedmograške, so dobili iz vode 300 mrtvecev in v okolici Temesvara je vtonilo 180 ljudi.

—o—

ZOPET: LA MANO NERA.

—o—

Italijanski morilci so priredili tudi včeraj razstrelbo bombe in sicer na Elizabeth St. v New Yorku.

—o—

La Mano Nera je postala zopet zelo živahna kajti sedaj imamo napadez bombami v New Yorku takorekoč na dnevnem redu. Včeraj se je namreč v italijanski koloniji na Elizabeth St. zopet pripetila razstrelba bombe in sicer pred vratmi hiše 240 na imenovani ulici. V oni hiši je preje imel svojo "banko" zginoli italijanski bankar Pasquale Patti, kteri je z "kamatimi" italijanskih delavcev najbrže ušel v Južno Ameriko, da tamkaj mirno vživa sadove svojega "dela". Razstrelba bombe je bila dokaj jaka, kajti okna bližnjih hiš so se takoj zdrobila. Med prebivalci tamošnjih tenementnih hiš je naravno zavlada nepopisna panika in vse je bežalo na ulico. Ker se je razstrelba pripetila rano zjutraj, je naravno vsak bežal na ulico, tako, kakor je bil oblečen, oziroma na ulico so prišli ljudje le v spodnjih oblekah, kajti vsakdo se je hotel rešiti. Policijska rezerva je prišla takoj na lice mesta in je skrbela za red. Trajalo je najmanj dve uri, predno se je prebivalstvo iz Apeninov pomirilo in se vrnilo v svoja stanovanja.

Dasiravno je par policajev stalo v neposredni bližini one hiše, predno se je pripetila razstrelba, jim ni bilo mogoče dobiti napadalca, kterega niti videli niso. Ni dolgo temu, ko je nek Italijan skušal najeti v oni hiši podpritličje za mesečnih $75, toda Antonio Bosco, ki se je sedaj tamkaj nastanil, je ponudil za podpritličje po $85 na mesec in tako je preselil v one prostore svojo prodajo sadja. Stanovniki imenovane hiše so naravna prvi bežali na prosto, toda oni, ki so šli po stopnicah, so našli glavna vrata hiše zaprta, tako, da so jih morali razbiti, predno so prišli na prosto. Ostali so se rešili po rešilnih lestvah.

Tekom včerajšnjega dneva je Italijan Giacomo de Boldo, ki kupčuje s zemljišči, in ki stanuje v gorenjem delu mesta, izročil policiji grozilno pismo, v kterem se od njega zahteva $500 in se mu preti z smrtjo, ako ne bode plačal imenovane svote. Denar mora izročiti na označenem prostoru in sicer nekemu Italijanu, kteri bode od njega zahteval — krompir. Zajedno se mu je tudi zapretilo, da se mu bode inače njegova hiša z bombo pognala v zrak in da bode moral on zgoreti pri živem telesu, ako bi pismo pokazal policiji.

Iz Avstro-Ogrske. Fran Josip bolan.

—o—

Avstrijski cesar je baje nevarno obolel; uradoma se trdi, da tozadevne vesti niso nič druzega, kakor borzijanski manever.

—o—

CESAR JE ZELO IZMUČEN IN BOLEHEN.

—o—

Do preteče ministerske krize ne bode prišlo; kompromis glede ustanovitve italijanske univerze.

—o—

Dunaj, 18. junija. Včeraj so pričele po mestu nepričakovano krožiti vesti, vsled kterih je avstrijski cesar Fran Josip nevarno obolel. Vsled tega je bilo med prebivalstvom takoj opaziti dokaj vznemirjenosti in vlada je hitela popravljati te vesti z tem, da je izjavljala, da niso nič druzega, nego navaden borzijanski manever. Da cesar v resnici ne bi bil bolehen, bi vesti o njegovi bolezni gotovo ne nastale. Cesar bi moral včeraj obiskati lovsko razstavo na Dunaju, toda v zadnjem trenotku so njegov obisk odpovedali, kajti vladar je v resnici zelo slab, odkar se je vrnil iz svojega potovanja po Hercog-Bosni.

Med nemškimi strankami in ministerskim predsednikom Bienerthom je prišlo do kompromisa glede ustanovitve italijanske univerze. Združene nemške stranke so dosedaj oponirale ustanoviti nemškega vseučilišča na Dunaju. Pri posvetovanju med kabinetom in poslanci nemških strank je pa prišlo do končnega sporazuma in tako se je tudi preprečila spremenitev vladinega sistema v Avstriji in sicer na škodo večine prebivalstva. Vsled tega dobe sedaj Italijani na Dunaju pravosodni fakultet in sicer provizorično za dobo treh let. Po preteku te dobe se preseli ta fakutet v Trst ali pa v italijanski del Tirolske.

—o—

LINČANJE V MISSISSIPPIJU.

—o—

Obesili so zamorca, ker je streljal na neko belo žensko.

—o—

Durant, Miss., 17. junija. Tukaj so linčali zamorca Otona Mitchelja, ker je streljal na neko belo žensko in potem tudi na dva bela možka z namenom, da jih ustreli. Zamorca je množica takoj prijela in ga obesila na prvem brzojavnem drogu.

Razne novosti iz inozemstva.

—o—

Tajinstveni umor Američanke Mrs. Charltonove v Como, Italija, še vedno ni rešen; Spolatovo zaslišanje je dokončano, ne da bi se kaj izvedelo.

—o—

NEMŠKI MILITARIZEM V NEVARNOSTI.

—o—

Nemški cesar je obolel na bolezni svojih prednikov. — Justični umor v Černigovu, Rusija.

—o—

Como, Italija, 17. junija. Potapljači italijanske vojne mornarice so tekom včerajšnjega dneva in noči preiskali skoraj vse dno Comskega jezera, ne da bi našli truplo Porter Charltona, čegar ženo so nedavno potegnili ribiči iz imenovanega jezera. Charlton je toraj še pri življenju in kakor so oblasti prepričane, je on najbrže lastnoročno umoril svojo ženo, spravil njeno truplo v kovček in vrgel v jezero. Vse, kar so potapljači našli, je bila vreča, v kteri je bila mrtva mačka. Potapljače je opazovala velikanska množica ljudi. Delo se še napreduje, dasiravno je vsakdo prepričan, da je morilec že davno na varnem, oziroma izven Italije. — Sodišče je zaključilo zaslišavanje Rusa Spolatova, kteri je sedaj v zaporu, ker je na sumu, da mu je o umoru imenovane Američanke kaj znanega. Spolatov je še vedno v ječi, toda prokurator izjavlja, da od njega ni ničesar izvedel, tako, da se proti njemu ne more vložiti obtožnica. Vsled tega bodo Spolatova že te dni izpustili. S Charltonom se je seznanil le vsled tega, ker oba govorita angleški.

Berolin, 17. junija. Tukajšnji list Vorwaerts, kteri je vsled tega znamenit, da dobi vedno na vpogled vse najtajnejše vladine spise, objavlja senzacijonelno poročilo nemškega vojnega ministra, kteri je vladinim krogom zaupno naznanil, da se militarizem v Nemčiji ne čuti več varnega pred socijalnimi demokrati, kterih je neštevilno v vrstah nemške vojske. Imenovani minister je tudi naznanil, da je država vsled protivojaške propagande že sedaj v veliki nevarnosti in da bode ta nevarnost postajala vsako leto večja. Vsled tega je minister odklonil vsako odgovornost za zanesljivost nemške vojske, ako bi se protivojaški propagandi ne storilo konca. Sovražtvo proti vojski se je pokazalo najbolj pri zadnjih velikih vojaških vajah in pri tem se je najbolj odlikovala mlajša generacija.

Potsdam, Nemčija, 17. junija. Cesar Viljem je obolel na takozvani kožni bolezni, ktera se mu je pojavila na nogah in rokah, tako, da mora ostati v postelji. Kakor zatrjujejo njegovi zdravniki, je nastala ta bolezen vsled jezdenja, dočim v Nemčiji vsakdo ve, da je to podedovana bolezen po svojih prednikih, kajti tudi v Nemčiji velja glede tamošnjega "dvora" izrek: in grehe očetov bode čutilo še pozno potomstvo...

Sotrudnika

potrebujemo pri našem uredništvu. Vešč mora biti slovenščine, angleščine in nemščine. Plača po dogovoru. Oglasijo naj se le taki, kteri so v istini zmožni pisati za dnevnik in biti uredniku dobra pomoč. (v d)

GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado $3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York . . . 4.00
" pol leta za mesto New York . . 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " " pol leta 2.50
" " " četrt leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Zopet "graft".

Pred par dnevi smo poročali o odkritju novega grafta v našem mestu. Ta graft je odkril mayor Gaynor, vendar pa njegovo odkritje ni povsem novo, kajti o tem se je že preje mnogo govorilo tako v New Yorku, kakor tudi izven našega mesta. Vsakdo v New Yorku je namreč vedel, da se inozemci, kteri prosijo pri naturalizacijskem uradu za izdanje takozvane druge ali glavne državljanske listine, po tamošnjih uradnikih vsestranski izkorišča, oziroma, da se jim šele potem privoli pristop v sodno dvorano, ko plačajo gotovim uradnikom nekoliko takozvane prikupnine. O tem je vsakdo vedel in na tisoče ljudi je moralo to na svojem lastnem žepu občutiti.

Tudi časopisje je tu pa tam javilo javnosti o tem graftu in v nekterih listih se je o tem na dolgo in široko razpravljalo. Posledica temu je potem bila, da je iz Washingtona prišlo redno poročilo, da se bode zadeva takoj preiskala — in pri tem poročilu je tudi ostalo, dočim do preiskave sploh nikdar ni prišlo.

Kljub vsemu temu pa zasluži naš mayor vendarle vsestransko priznanje, da skuša tako pri mestnih, kakor tudi pri državnih in zvezinih uradih odkriti takozvane grafterje, to tem bolj, ker se je sedaj podal celo v področje onih uradov, kteri sploh ne spadajo v njegov delokrog in se tako zavzel za koristi onih ljudi, kteri spadajo v našem mestu med najsiromašnejše siromake, kteri se sploh ne morejo pritožiti, ker jim primanjkuje za to potrebnih sredstev. Mogoče bode sedaj mayor na tem polju doživel ravno tako razočaranje, kakor pri kakem državnem uradu, v kterega je že več, kakor enkrat posvetil.

Dobrohoteči, toda kratkovidni Gaynor se bode namreč v kratkem prepričal, da njegova metla ni dovolj jaka, da bi zamogla kup smeti v newyorških uradih pomanjšati, dočim o kaki odstranitvi teh smeti sploh govora ne more biti. Za tako delo je treba več moči, kajti le dve roki in jedna glava za to ne zadostuje.

Toda graft v naturalizacijskem uradu se ni narodil le v tem uradu, kajti pomisliti je treba, da zvezine oblasti same nič kaj rado ne sprejemajo nove državljane v svoje okrilje. Tako se je na primer nekterim inozemcem, ki so že v minolem maju naprosili za državljanske listine, naznanilo, naj čakajo do prihodnjega januarja. Tedaj morajo ti kandidatje dovesti seboj iste priče, kakor v maju — in ako so medtem priče odpotovale ali celo umrle, potem se vse postopanje iznovega prične, tako, da ti kandidatje še pri volitvah v novembru drugega leta ne bodo zamogli glasovati.

Birokracija in graft hodita toraj pri nas po jedni in isti poti; prva omogoči šele drugo in nad obema prestoluje sveta reakcija, ktera vidi v vsakem novem državljanu veliko nevarnost za "najsvetejše ameriške naprave".

LISTNICA UREDNIŠTVA.

K. R., Herminie, Penn. — Ako pazno čitate, bodete našli o premogarskem štrajku skoraj vsaki dan poročila in sicer tako o splošnem položaju, kakor tudi o stanju štrajka v okrajih mehkega in trdega premoga.

DOPISI.

Indianapolis, Ind.

Spoštovano uredništvo:—

Zadnjo soboto priredil je dramatični klub 3. veselico, ki je pa bila slabo obiskana. Igrali smo igro: "Pravica se je izkazala". Naš župnik je menil, da je krivda na tem, ker gre sedaj v tem gorkem poletnem času vsakdo rajše na sprehod, kakor da bi sedel v kaki dvorani. A jaz temu odločno oporekam. Trkajo se nekteri na svoja napredna prsa, jaz pa rečem: Vsa naprednost nekternikov obstoji pri soderku piva, kolcu in nožu. Ne bomo se dali ustrašiti in prilično zopet priredili igro. Za danes naj bo dosti, prihodnjič bom pa bolj jasno povedal svoje mnenje, naj se tudi nekteri potem jeze. **Klubaš.**

Indianapolis, Ind.

Cenjeni gospod urednik:—

Sporočil sem Vam zadnjič, da smo slavnega Mike Cegareta izvolili častnim članom, mu poslali tudi diplomo, nakar se je nam prav cifrasto zahvalil. Obljubil sem tudi, da pošljem pismo, ktero je nam pisal, a tega sedaj ne moremo storiti. Ne moremo razumeti, da jo je tako hitro in tako čudno "pokidal". Plavali smo v veselju, pravzaprav v pivu, ko smo zvedeli, da odobrava naša načela in da tudi on ustanovlja društvo za samce, ko pa smo črno na belem videli, kako se še hvali s tem, da pisari pisma svojemu sweetheartu, smo pa jednoglasno rekli: Ta ni za nas. Sedaj stojimo tam, kjer smo bili prej, pa nič ne de. Bo že priložnost, da bomo našli koga bolj "trdnega".

Ni dolgo, kar smo imeli tu automobile-races, sedaj imamo že ta teden flugmašine (aeroplani jim menda pravijo Angleži). Včeraj (soboto) zvečer krožil je jeden nad speedway-em, tako, da smo ga tudi Haughvilčani lahko opazovali zadnjo soboto iz daljave in vse njegove kunšti. —

Mraz, ki je vladal dosedaj, nas je tudi zapustil; pritiska že precejšnja vročina, ki je pa za nektere toliko hujša, ker smo po skrbnosti mayorja še vedno "suhi". Sicer gre pa vse po stari navadi. Ako se Vam dopade, povabimo Vas v češnje, ki so že zrele.

Pozabil bi bil skoro povedati, da smo si odbor za samsko društvo že jednoglasno izvolili in da nas je sedaj 32 članov. Samec.

Haughville (Indianapolis), Ind.

Slavno uredništvo:—

Kakor vidim, pojavila se je pri nas skoro bi rekel epidemično neke vrste bolezen, ki Vas nadleguje s svojimi vednimi dopisi. Sedaj se je prijela tudi mene. Čudne lastnosti ima. Glavni znak, da se ga prijema, je: držalo in črnilo. Ko se ga to dvoje prime, tedaj ga že ima. Raznovrstnih novic Vam vedno poročajo, tako, da meni že skoro nič ne ostane. A nekaj imam pa le še. Naša cerkev dobila bo sedaj prvi stranski oltar s kipom sv. Jožefa, dar gospoda in gospe Bačar. Stane menda okoli $250. Meseca februarja v Rožeku na Koroškem od akademičnega slikarja P. Markoviča naročena oljnata slika sv. Trojice se tudi že nahaja v New Yorku; upamo, da kmalo dojde do tukajšnjega Custom House, da jo bomo dobili v svoje roke. Da bo slika lepa, o tem nam ni dvomiti, ker P. Markovič je kot slikar dobro poznan po slovenskih pokrajinah.

Zidalo se bode prihodnji mesec tudi župnišče. V ta namen pripravljajo in delajo se že cementni bloki, ktere je slovenski občini na prošnjo župnika podaril Nemec g. Reichman, tako, da se bodo stroški takoj znižali za nekaj stotakov. Zidanje župnišča je neobhodna potreba, ker z najemninno dosedanjega stanovanja se bo izplačala nova stavba.

Ker se velika večina našega naroda ne bode nikoli več vrnila v staro domovino, nameravajo se nekteri Slovenci po zgledu Chicažanov zjediniti v stavbinsko in posojilno društvo. V Chicagu dosegli so se lepi uspehi, tako, da so Slovenci z malimi prispevki in varčevanjem postali samosvoji gospodarji. Bodo li tudi tukaj ugodna tla za isto, o tem poročam svoječasno. J. S.

Indianapolis, Ind.

Cenjeni gospod urednik:—

Sedaj smo v tednu zrakoplovov in tako se nam nudi marsikaka zabava. Res krasno je gledati te velikanske "tiče"; kako se sučejo po višavah. V vzletu glede višine dosegel je rekord A. Brookoins iz Dayton; vzletel je 4384½ čevlja visoko in tako posekal Louisa Paulhans, ki se je v Los Angeles, Cal., zadnjo zimo povspel 4165 čevljev visoko. Brookins potreboval je 25 minut za ta vzlet v višino. Zrakoplovni kontesti so jako obiskani; a ker se manevri zrakoplovcev bolje in ložje opazujejo od zunaj na prostem, je speed-way le malo obiskan, tako, da dotična družba ne bo napravila nikakega dobička. Glavne "bitke", ako se tako izrazim, vršile se bodo med zrakoplovci v soboto. Poročevalec.

Indianapolis, Ind.

Cenjeno uredništvo:—

Žalostni smo mi samci pobešali svoje deviške glave, ko smo brali pismo, ktero je pisal Mike Cegare svojemu sweet-heartu. No, naša žalost se je spremenila v veliko veselje in se bo nazadnje bržkone še v mačka. Vseh prepirov, kteri so hoteli nastati, je naenkrat konec, zakaj Mike Cegare povedal je s svojimi pravili, kere je postavil vsem brez izjeme, svoje mnenje in tako zavezal vsem jezike. V zasebnem pismu nam je tudi povedal, zakaj je pisal takoimenovanemu sweet-heartu in mi smo mu prav dali. V kratkem nas hoče obiskati in imeti tu v našem mestu poljudno-poučen-zabaven govor. Ker bo jako zanimiv, vabimo že danes vse rojake, da pridejo slavnega in dragega nam gosta poslušat. Samec.

Eveleth, Minn.

Dragi gospod urednik:—

Da se resnica prav spozna, treba je čuti dva zvona, pravi naš pregovor. Uvrstite, prosim, še te vrstice, ker pozneje se v tej zadevi ne bom več oglašal.

Glede pokopa ubitega Josipa Smoleja oglasil se je tudi g. Bilban. Resnici na ljubo potrjujemo, da Rev. Tscholl ni mogel pokopati, ker je bil zadržan. Poznamo ga dobro, da on narodu pomaga, kjerkoli le more; izgovor, da bi bilo Bilbanu treba še le dovoljenja od g. Tscholla, nikakor ne velja, ker vemo, da bi ga bil slednji gotovo dal, ako bi bil kdo za njega vprašal. Resnica je in le ostane, da se nam je pokop za 11. uro od strani g. Bilbana telefonično obljubil, da pa gospod, ko smo rajnega z vlakom pripeljali, pokopati ni hotel. Zakaj, to Slovenci dobro vemo; vsaj se dobro poznamo. Najbolje bi seveda bilo, ko bi nas mogel iz kože djati. Res je lepo, da imamo tako krasno cerkev; a mislimo, da nam revežem trpinom ni bilo treba nabasati jo kar za celih $40,000. Ako se drugod zadovoljijo s cenejšimi stavbami, bi se bili lahko tudi mi. Vsaj to še gospodje po drugih farah govore. Pa vse naj bi še bilo in vse bi prenesli, ko bi človek od cerkve, oziroma njenega namestnika tudi prejel to, kar potrebuje, da bi mu ne bilo treba iskati in hoditi po drugih krajih. Opomnim samo še na slučaj, ki se je dogodil po zimi. To naj zadošča, mi ga poznamo dobro in s tem tudi končam.

S pozdravom na vse rojake širom naše Amerike, Vam pa, g. urednik, želim obilo vspeha, listu pa še večjega razvoja. A. Slavec.

Rock Island, Ill.

Cenjeni gospod urednik:—

Uverjen, da mi dovolite malo prostora v Vašem cenjenem listu, Vam sporočam novico iz ne slovenske ali hrvatske naselbine, kajti o tem narodu ni tu ne duha ne sluha, dasi so tu tri mesta v daljavi od ene do tri milje eno od drugega. Moline in Rock Island, ki so ob meji reke Mississippi, in Davenport, ki je tik imenovane reke, spadajoč v državo Iowa. Veže jih pouična železnica, ktere lastniki so delničarji iz vseh treh treh mest; enako imajo tudi pivovarsko trgovino. Ta tri mesta tvorijo nad 100,000 prebivalcev, in kakor mi naznanjajo ti, s kterimi sem imel priložnost govoriti, ni niti pet osob našega naroda med njimi. Gotovo se bodete vprašali: kaj pa ti tam delaš? K temu Vam moram pojasniti sledečo dogodbo, ki se je zgodila med 3. in 11. junijem.

Rojak Fran Kos odpotoval je 3. junija iz Calumeta, Mich., s potnim listom v Arizono; na potu izstopil je iz vlaka v Rock Island, Ill., se mudil nekaj časa v mestu, si kupil žepni nož, samokres in nekaj drugih stvari. Čez tri ure pozneje dne 7. junija našli ga na železničnem tiru St. Paul železnice mrtvega. Kakor je porota dognala, se je umoril sam z dvemi streli iz lastnega revolvera. Ker je bil nesrečnež član društva sv. Petra št. 30 K. S. K. J. na Calumetu, Mich, in si pred odhodom vse potrebne listine kot potujoči član oskrbel, je bilo društvo brzojavnim potom o tem obveščeno. Ker umrli nima nobenih sorodnikov niti ožjih znancev na Calumetu, je društvo sklenilo, da se stvar natančneje preišče in se dotičnemu preskrbi postojni pogreb, kar se je tudi zgodilo. Fran Kos je bil pokopan na katoliškem pokopališču v Rock Island, Ill., dne 11. junija. Star je bil okoli 32 let, samec, rojen v Jesenicah na Dolenjskem, kjer zapušča brata. Za druge sorodnike se zdaj še ne zna. Ako je kje kak ožji sorodnik in želi natančneje podrobnosti o tem, naj se pismeno obrne na nižje podpisanega, ali na imenovano društvo, kjer bode dobil več podrobnosti.

Math. F. Kobe,
420 7th St., Calumet, Mich.

Piper, Ala.

Spoštovani gospod urednik:—

Iz Glasa Naroda razvidno, da premogarji v večini krajev mehkega premoga še vedno vztrajajo pri štrajku, da se pa imajo tupatam boriti s takozvanimi skabmi. V tukajšnjem kraju je precejšnje število Slovencev, toda med nami ni najti niti jednega, ki bi skabal, dasiravno nismo organizovani in delamo v takozvani "odprti delavnici".

Semkaj naravno ni svetovati nikomur, dokler družba ne pripozna unije, in ko bodemo organizovani, bodemo naravno ostavili takozvano skabsko zastavo. Naročnik.

Tacoma, Wash.

Cenjeni gospod urednik:—

Tu nas živi veliko število Slovencev in Hrvatov, kteri se pa le redkokedaj oglašajo potom dopisov v listih, kajti vsi smo zaposleni v velikih washingtonskih gozdih. Skoraj vsi živimo že dolgo časa tukaj, tako, da smo delu v gozdu dobro priučeni. Plačo imamo od $2.75 do $4 na dan, seveda je pa življenje tem dražje. Dela je bilo, toda rojakom, kteri niso za delo v gozdu, ne morem svetovati, da bi se semkaj potrudili.

Z ozirom na društva je pa v našem kraju dokaj žalostno. Imamo namreč dvoje hrvatskih društev, toda slovenskega še vedno nimamo, dasiravno smo že dve leti v tukajšnjem kraju. Vsled tega bi bilo umestno, da se društvo prej ko mogoče ustanovi. V kratkem namreč za praznik Neodvisnosti, gremo v Tacomo in tedaj ustanovimo podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Ivan Čekada.

Iz slovanskega sveta.

Obrtna šola v Tuzli.

Mestna uprava v Tuzli je sklenila v trajen spomin cesarjevega poseta v Bosni ustanoviti obrtno šolo, ki bo nosila ime vladarja Fran Josipa.

Vseslovanski kongres v Sofiji.

Glasom vesti iz Sofije se vseslovanskega kongresa udeleži 25 Rusov, 15 Bolgarov, 10 Srbov, 10 Čehov, 5 Slovencev, 5 Hrvatov, 2 Črnogorca, 2 Slovaka in 1 Poljak iz Nemčije.

Vseslovanska umetniška razstava v Krakovu

se ima prirediti prihodnje leto. Z ozirom na to sklenili so odločilni faktorji v Petrogradu, naj se nameravana vseslovanska umetniška razstava v Petrogradu odgodi na poznejši čas. Objednem se je sklenilo, da se sproži vprašanje o vseslovanski umetniški razstavi na slovanskem kongresu v Sofiji in da se pozove vse slovanske narode, da se udeleže umetniške razstave v Krakovu l. 1911.

Priprave za gradnjo donavske železnice.

Med srbsko in turško vlado je bilo izmenjanih nekoliko not o donavsko-jadranski železnici. Obe vladi sta končno potrdili vse načrte o gradnji te železnice. Mesto Grahovo ob Donavi je določeno kakor luka, kjer konča proga na severu in pristanišče v tem mestu se dogradi na moderni način s skladišči, hangarji itd.

Svobodno združenje slovanskih strank.

Neimenovani poljski politik je podal predlog, naj bi ustanovili v avstrijskem državnem zboru svobodno združenje slovanskih strank. To združenje ne bi imelo biti nikak nacijonalni blok, tudi ne zveza posamičnih klubov, temveč nekaka slovanska konferenca, v ktero bi vsaka slovanska stranka poslala gotovo število svojih zaupnikov v svrho skupnega postopanja v skupnih stvareh. To združenje naj bi ne imelo nikakega ofenzivnega, pač pa defenziven značaj.

To in ono.

Prepovedan izvoz konj.

Carigradski list "Jeune Ture" poroča, da je turška vlada prepovedala izvažati konje.

Czenstochowske slavnosti.

V Czenstochowu v ruskej Poljski se je vršilo 22. maja slovesno kronanje čudodelne podobe Matere božje s krono, ki jo je daroval papež namesto v minolem letu ukradene krone. Na slavnost je došlo izredno veliko število katolikov in duhovnikov, tudi pravoslavnih. Došla so tudi odposlanstva iz Varšave, Lvova in Krakova.

DR. RICHTER'S
"PAIN-EXPELLER"
Človek, ki trpi bolečine, je ravno tako brez pomoči, kakor razbita ladija na peščinah. eČ bolehaš na revmatičnih bolečinah, nevralgiji, prehlajenju itd. poskusi vdrgnenje z
PAIN-EXPELLERJEM,
priznano dobro domače zredstvo. Dobi se v vseh lekarnah po 25 in 50¢.
F. AD. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

Paz te na varstveno znamko z sidrom.

Novi ruski poslanik na Dunaju.

"Vossische Zeitung" poroča iz Berolina, da bode ruskim poslanikom na Dunaju imenovan bivši vojaški ataše v Berolinu general knez Evgoličev.

Minister Hieronymi obtožil madjarsko koalicijo.

Iz Budimpešte poročajo, da je trgovinski minister na nekem shodu rekel, kako je madjarska koalicija storila več grehov, kako je mnogo obetala, a malo izpolnila; proračun za leto 1909 je zaključila z 249 mik kron deficita.

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Fran Volf iz Foress, Miss., v Kresičevico; Fran Majk iz Grafton, Wis., v Gornji Grad; Fran in Lucija Abram iz Hoboken, N. J., v Zagreb; Stanko Malnar iz Oak Grove, La., v Čabar; Fran Knaus iz Oak Grove, La., v Travo; Filip Bukovac, Urban Bukovac in Pavel Janez iz Oak Grove, La., v Gerovo; Peter Bahorič iz Joliet, Ill., v Črnomelj; Ivan Kožar iz Aurora, Minn., v Nemško vas; Anton Skerlj iz Tacoma, Wash., v Rakitnik; Matija Šustar iz Pueblo, Colo., v Sapljane; Elizabeta Košnik z otroci iz Iron Mountain, Mich., v Beljak; Josip Tourini iz Iron Mountain, Mich., v Inomost; Anton Majerle iz Iron Mountain, Mich., v Karlovec; Ivan Cesar iz Iron Mountain, Mich., v Beljak; Ivan Kočevar iz Iron Mountain, Mich., v Novo Mesto; Alojzij Češnik z družino iz South Canon, Colo., v Suhor; Fran Remec iz Milwaukee, Wis., v Gornji Grad; Fran Beršnik iz Milwaukee, Wis., v Rečico; Ivan Bogataj iz Irwin, Pa., v Škofjo Loko; Anton Jakopin z družino iz Uniontown, Pa., v Planino; Štefan Rošic iz Steubenville, O., v Krstnje; Ivan Konc iz Barberton, Ohio, v Babno Polje; Jakob Tonc iz Waukegan, Ill., v Polhov Gradec; Marko Rudman iz Leadville, Colo., v Metliko; Josip in Eva Troje iz Calumet, Mich., v Kočevje; Štefan Kump iz Calumet, Mich., v Kočevje; Štefan Mavkost iz Collinwood, Ohio, v Zagreb; Ivan Mavrovič iz Anaconda, Mont., v Brebir; Iv. Šterlekar iz Cleveland, Ohio, v Št. Vid; Fran Cirar iz Cleveland, O., v Ljubljano; Ivan Turk iz Cleveland, Ohio, v Dobropolje; Ivan Smole iz Cleveland, Ohio, na Ig; Josip Kinkela iz Wheeling, W. Va., v Matulje; Alojzij Murn iz Milwaukee, Wis., v Novo Mesto; Josip Zakušek iz Chicago, Ill., v Krško vas; Emil Bulič z družino iz Eccles, W. Va., v Suhor; Marija Arh iz Pittsburg, Pa., v Videm; Josip Rožič z družino iz Butte, Mont., v Hrilje; Martin Bolovac iz Alexandria, Pa., v Košter.

Vsi ti potniki so kupili parobrodne listke pri tvrdki Frank Sakser Company, 82 Cortlandt St., New York City.

Kje je FRAN ŠEGA? Doma je iz Travnika pri Loškem Potoku. Slišal sem, da se nahaja nekje v državi Minnesota. Za njegov naslov bi rada zvedela Anton in Frančiška Antončič, 14823 Saranac Road, Collinwood, Cleveland, Ohio.
(18-21—6)

VABILO NA IZLET (PIC-NIC),

kterega priredi društvo "Večerniea" štev. 13 S. D. P. Z. v Baggaley, Pa., **v soboto dne 2. julija 1910** na farmi sobrata Antona Tome. — Vstopnina za možke $1; žene in dekleta vstopnine proste.

Tem potom vljudno vabimo vse rojake in rojakinje ter vsa sosedna društva, posebno društvo sv. Alojzija št. 13 J. S. K. J., da se tega izleta polnoštevilno udeležiti blagovolijo. Na zeleni trati pod košatim hrastom bode nekaj "fletnega", posebno za mladež.

Za dobro mrzlo pivo, fini prigrizek, za najboljšo godbo in vsestransko dobro postrežbo skrbel bode v to svrho izvoljen odbor.

Začetek ob 4. popoldan.

Čist dobiček je namenjen društveni blagajni.

Za obilen obisk se priporoča
(18-21—6) ODBOR.

Slovensko katoliško
podp. društvo sveteBarbare
Za Zjedinjene države Severne Ameriške.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvanija.

ODBORNIKI:
Predsednik: ALOJZIJ ZAVERL P. O. Box 685, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 60th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
MARTIN GERČMAN, predsednik, Box 683, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS. BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Bx 591, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 50 Mill Street Luzerne, Pa.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, P. O. 7, Forest City, Pa.
Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

POSEBNA UVEDBENA PONUDBA
VSA TA LEPA DARILA - - - - - BREZPLAČNO

Da zamoremo hitro uvesti naše izborne dvojne gold-plated ameriške ure, ponujamo brezplačno zajedno z prodano uro tekom prihodnjih 30 dni, se sledeče: jedno pravo staro vratno britev; izredno fino verižico z priveskom; dunajsko pipo iz morske pene; dunajsko cev za smotke iz morske pene; lepo žensko brošo; par golkondskih uhanov; izredno fino napravo igle; dva lepa zapestna gumbaj. Zagotovite si mi ne mislimo Vam poslati samo jeden predmet, temveč vse te predmete z vsako uro. To je prava, z dragulji opremljena **20 let jamčena ura,** najnovejše vrste. Vesili bodete, da jo imate, in v Ameriki izdelana za $35. Uro in darila pošljemo za Pokrivalo je dvojno pozlačeno in lepo okrašeno. Izgleda, kakor ura za $35. Uro in darila pošljemo za $4.98. Vse pošljemo po C. O. D. z dovoljenjem, da se stvari prezledajo. Prezlejte vse v uradu ekspresne družbe, in ako niste z to ponudbo zadovoljni, poslite nazaj, ako na ste potem plačali $4.98 in ekspresne troške. Vi ničesar ne riskirate. Nič vas ne volja ako si te lepe predmete oglejate. Ako pošljete $4.98 zajedno z naročilom Vam ni potreba plačati ekspresnih stroškov in poleg tega dobite v dar še lep prstan brezplačno. BREZPLAČNO! Ura in darila ako kupite šest pošiljatev za $29.88. Pišite hočete li možko ali žensko uro. Poslite takoj.

CARROLL CUTLER & CO., 706 MANHATTAN BLDG, CHICAGO, ILL.

Kje je ANTON MEKINDA? Doma je iz Cerknice na Kranjskem. Za njegov naslov bi rad zvedel njegov brat Ivan Mekinda. Prosim cenj. rojake, če kteri ve za njegov naslov, da mi ga naznani, ali pa naj se mi sam javi. — John Mekinda, Box 40, Alexander, W. Va.
(18-22—6)

OPOMIN.

Tem potom opominjam tistega rojaka, ki se sedaj nahaja v Pittsburgu, Pa., na 57. cesti in mi dolguje 50 dolarjev, da mi kmalo vrne; če ne, obelodanim ga v vseh slovenskih listih s polnim imenom in rojstnim krajem.

Joseph Kos,
225 57th St., Pittsburg, Pa.
(18-22—6)

POZIV!

Iščem Josip Orešnika, posestnika iz Štopnega, občina Škocjan; pred 14 dnevi je odšel iz Clevelanda, O. Ako kedo rojakov ve za njega, mu bodem hvaležen, ako mi njegovo bivanje naznani (dozdeva se mi, da je nekje v državi Michigan); najbolje pa je, da se mi sam javi, kajti sicer ga bodem zasledoval postavnim potom zaradi njegovih moralnih slabostij.

John Urigel,
3580 E. 78th St., S. E.,
(17-20—6) Cleveland, Ohio.

SVARILO.

Rojake širom Amerike svarim pred JOŽETOM KLUN. Doma je iz Nemške vasi pri Ribnici. Omenjeni je malega obraza in nosi črne velike, lepo zvite lase. Kamor pride, najraje vpraša za harmonike in zna lepo igrati. Govori pa kakor Cigan na sejmu. Njegovo ženo pusti najraje kje v kuhinji, ktera jako malo govori, več pa bere in piše in mislim, da je poljske rodbine.

Tu pri nas je pod krinko, da namerava odpreti brivnico in da je bil okraden za svoto $275, prosil pri rojakih posojilo. K sreči vsedli so se mu na limanice le 4 rojaki skupno za $60, s ktero svoto je skrivno neznano kam odpotoval.

Kdor izmed rojakov mi naznani njegov naslov, mu dam $2 nagrade. To pa radi tega, ker sem bil tako srečen, da mu nisem dak. za kar me je prosil.

Svarim rojake, da še koga ne pregovori z njegovimi prijaznimi besedami.

Joseph Pucelj,
P. O. Box 63, East Helena, Mont.
(18-20—6)

Hamburg-American Line.

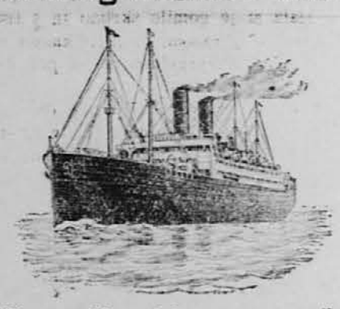

Ekspresni in redni promet z parnik na dva vijaka med
NEW-YORKOM IN HAMBURGOM.
Veliki komodni parniki, opremljeni z vsemi modernimi napravami, kakor tudi z brezžičnim brzojavom ter podmorskimi signalnimi aparati, kar znači kombinacijo
VARNOSTI, HITROSTI IN UDOBNOSTI.
POSEBNA SKRB IN PODVORBA ZA SLOVENCE.
HAMBURG — odpluje 21. junija
MOLTKE — odpluje 12. julija.
Za vožnje listke in vožnji red, po vprašajte pri
Hamburg-American Line,
ali pa pri lokalnih agentih.

OPOMIN.

Rojake po širni Ameriki, kteri mi kaj dolgujejo, prosim, da mi v teku 14 dnij poravnajo svoj dolg, ker inače sem primoran vse obelodaniti s polnim imenom in se poslužiti oblastvenih sredstev bodisi tu ali v stari domovini.

Frank Prosen,
(18-20—6) Bireh, Mich.

POZIV.

Tem potom opozarjam tistega rojaka, ki se sedaj nahaja v Sokol hotelu na Butler St. v Pittsburgu, Pa., in mi dolguje $10, da mi kmalo vrne; če ne, obelodanim ga v vseh slovenskih listih s polnim imenom in rojstnim krajem.

Joseph Kos,
223 57th St., Pittsburg, Pa.
(18-22—6)

Kje so ANTON GORJUP, ANTON PETRIČ in IVAN VINTAR? Pred letom dni so bivali na Oglesby, Ill. Kilor rojakov ve za naslov kojega izmed omenjenih, naj mi blagovoli naznaniti, ali pa naj se sami javijo. — Charles Dernac, Box 61, Livingston, Madison Co., Ill.
(18-22—6)

Ivana.

—o—

Ko je doživela lipa tisto opojno-vročo solnčno ljubezen, ki vdahne vsem stvarem radost življenja, hrepenenja, tedaj je zapria Ivanina mati oči, da jih ne odpre nikoli več. Kakor poprej, tako je samevala koča, majhna, lesena, betežna starka, pod zeleno veselo streho starodavne lipe tudi sedaj. Vse življenje je šlo tod mimo in komaj enkrat se je ustavilo pred kočo. Ivana je zrla z vprašajočimi očmi, a šlo je naprej. Niso pomagale solze, ni pomagal vzdih.

Lipa je krilila s svojim vejevjem nad nizko, z mahom obrastlo streho. Sladke opojne struje so jo obvijale in ona je dihala ljubezen in hlad. Zvečer je šumelo o življenju, ki je šlo tod mimo, da se ne povrne nikoli več . . .

Tako je ostala Ivana sama, tako je gledala nekoč njena mati hladnim zvezdam nasproti.

Zašetestelo je v jarku. Trsje se je zganilo in šum je prihajal vsebliže, močneje, oddaljeval se je in se izgubljal v mesečni noči.

Ob cesti je samevalo par topolov. Počasi je klonilo in vstajalo črno vejevje v vetriču . . . kakor v boli . . Listki, srebrni otroci, so trepetali venomer in hrepenelj v daljo s slavčevo pesmijo, prihajajočo iz temnega vejevja onstran ceste.

Ni bilo videti konca tej ravnini; gore so utonile v mraku, oddaljeno drevje se je spojilo z belimi meglami vstajajočimi iz črnih jarkov. Nizko nad zemljo se je svetila belina in vse je bilo kakor bi motna mesečina zlila pravljični čar nad pokrajino Ni bregov samotnemu jezeru, bližnja debla so videti kakor strahovi, vstali iz valov. Proti nji struže in stezajo roke.

Bolj in bolj se je oddaljevalo drevje, belina se je strnila in zalila vso ravan in se dvignila pod nebo. Ugasnilo je petje ob samotni poti, obledel je mesec in hlad je dihnil iz noči.

Ivana se je vrnila v kočo. Bilo je že pozno in noben glas ni prišel od bližnje vasi.

Šle so le njene trudne misli tja na pokopališče preko pol razpalega nizkega obzidja.

Tiho se je vsedla na grob, še ves svež, velike žalostne oči so lile solze in mati se je vzbudila.

Tiho je prisedla starka taka kakršna je bila tedaj, koje še posedala na pomladanskem solncu. Pripravljala si je gomilo skrbno in s tistim važnim obrazom, ki ga je kazala zadnji čas. Pripravljam se na pot, kmalu vzamem slovo . . .

"Si li ti Ivana? Prav je, da si prišla. Jaz težko hodim, saj veš, stare noge. Rada bi govorila s kom; glej, glej, pa je prišla Ivana! Kaj misliš, ali se bodo prijeli tile nageljni? Ko pride on semkaj, bode vseel. Soseda iz onega groba mi je dala lep rožmarinov vršiček. Naj se razraste; vsak dobi eno vejico. Koliko jih je, ki nimajo nobenega zelenja . . . "

Mati je utihnila. Jela je kopati jamice v sveži glinasti prsti. Tako čudno bledo je bilo solnce in je temnilo vedno bolj. Slaparjev Matija je pripeljal težek voz in ustavil pred pokopališčnimi vratimi "Hej, mati, prav tako! Lep grob bodete imeli."

Starka je pogledala proti vhodu. "Ivana mi je prišla pomagat."

"Lepe črne prsti sem pripeljal, zmečem pa jutri, ker bo kmalu noč."

Matija je izpregel konje in jih gnal domov. Solnce je bilo visoko na nebu, a je bilo temno. Neznana groza se je polaščala Ivane. V daljo je zagrmelo kakor bi se kotalile velikanske kovinske krogle preko sivega neba. Ivana se je zbudila. Bila je ura počasi in težko.

Dan je že gledal skozi okno v sobo. Siv, bled . . . Megla je zakrivala ravan. Pod njo so še spale vasi, dremalo je drevje. Ivana je stopila na vežni prag. Pogledala je proti vasi, a ni videla niti male cerkvice na holmcu.

Z lipe so kapale hladne težke kaplje, trava je bila vsa mokra. Iz goste megle se je pokazal na cesti prvi voz in konji. Voz je škripal in je bil videti ogromen, brez obrisov. Kmalu ga je zagrnila gosta megla. Ivana je stopala hitro za vozom. Kmalu je bila na cesti in je došla voz.

"Ke tako zgodna?"

"In tudi ti, Matija! Ali si namenje v Ljubljano?"

"V Ljubljano. In ti?"

"Tudi . . . grem služit." Žalostne so postale njene oči.

"Ali nočeš služiti raje pri nas. Predvčerajšnjem si mi obljubila."

"Ne, to ne gre, Matija. Kaj pa bi rekla tvoja mlada žena! Oh, če bi izvedela . . . še misliti si ne upam na to . . . "

"Žena? Boga naj zahvali, da jo trpim pri sebi! O ta prokleti denar!" Mlademu možu se je pokazala na licu bolest. Sklonil je glavo k tlom ko je pobiral bičevnik, katerega je vrgel od sebe v jezi.

"Saj nisi ti kriv, Matija."

"Da bi bilo zgorelo tedaj vse skupaj! Tako je bilo pa le toliko nesreče . . . , da je ta prinesla še drugo, katero bom nosil jaz vse žive dni."

"Ali veš, da bi ti dovolil oče, če bi vas tedaj ne zadela nesreča?"

"Ha, ali bi ga vprašal? Šel bi v Ameriko in ti za menoj! Tako pa nisem mogel pustiti bolne matere." Matiji je bilo hudo pri srcu. Prijel je Ivano za roko. "In kako rada sva se imela" so šepetala njegova ustna.

"Matija, nikari naj ti ne bode hudo. Ne morem te gledati takega."

"Ali me imaš rada?" Skoraj divje so bile njegove oči. Nehote se je umaknila in strmela vanj. Stala sta sama sredi samotne ceste. Voz je bil že naprej. Matiji so žarela lica, klobuk je zlezel daleč na tilnik.

"Ali me imaš rada," je ponovil in kriknil skoro: "Čuješ, ako me imaš, potem ne hodi! Ne hodi v Ljubljano! Ne hodi!" Zadnje besede je izgovoril grozeče, skozi zobe.

Nad njima je zasinjelo nebo, škrjanec se je dvignil iz rosnega polja tja gori.

"Matija, Matija, ne delaj si pretežkega srca. Ali naj ti prisegam; saj veš!" Govorila je komaj slišno, oči so bile polne solz. "Ali, kako naj storim to, kar zahtevaš?"

"Kaj prisega! Stori in verjel bom!" Njegov glas je bil mehkejši.

"Ah, Matija, kakšen si! In jaz reva . . ., vidim, da ne morem drugače. Prosim te pa eno stvar. Vem, da me imaš rad. Ali ne vidim tega? Ker me imaš rad, zato ne storiš ničesar, kar bi užalilo tvojo ženo. Glej, ničesar ne ve in otroka ti bo dala. Kaj ne, saj obljubiš?"

"Obljubim. Samo, da te vidim včasih, ker ne morem drugače živeti."

Stala sta še na cesti in si gledala v oči. "Torej, pridi se ponudit jutri!" Stisnil ji je roko in stopil hitro za vozom. Ozrl se je parkrat za njo, dokler ni bil še predaleč.

Ivana se je napotila proti pokopališču.

Zasijalo je solnce in le tam iz oddaljenih lesov so še vstajale bele megle in izginjale v solnčni toploti. Svetila se je v jarkih čista voda. Na dnu je bilo videti mah in zeleno gosto travo, ki se je vspela s stebli visoko nad mirno tekočo vodo. Bilke pa so klonile k prozorni površini in so plavale po njej kakor dolgi razpuščeni lasje. Med njimi so gledala v svet sinja očesca spominčic.

Na holmcu se je belil vitek stolpič in v ozadji so črnele visoke smreke. Cerkvica in zid pokopališča sta bila zakrita z drevjem in grmičevjem. Le iz srede pokopališča se je nekaj bleščalo med gostim zelenjem. Ivana je zrla tja gori proti križu, ki se je visoko vspenjal nad grobove.

Med njimi je gomila, nad katero se še ni razprostrlo cvetje. Mirno je tam in nad vsem plove nekaj velikega, svečanega, kakor spomin na one, ki so živeli, delali, govorili, a sedaj pošumeva narahla trava nad grobovi in sem v to tihoto prihajajo živi ljudje, zorna mladost in betežni straček .

Ivana je zrla na materino gomilo, na kateri sta ležala venca, že uvenela na pol. Od koč in pašnikov so prihajali glasovi, tista znana in tako domača znamenja vaškega življenja. Ali sedaj se je vse to umaknilo, nekam oddaljilo in izgubilo svoj čar.

"Kam je neki šla," je pomislila deklica in objela je dušo tesnoba pred velikim, zagonetnim. Z vsakim hipom je naraščala ta tesnoba in kmalu Ivani ni bilo strpeti na somotnem pokopališču. Hotela je slišati človeške glasove, petje ptic. Videti je hotela živo solnčno luč in ne ono, ki je bila razlita preko pokopališča pa križih, spomenikih in sprhnelih kosteh, ležečih na materini gomili. Ta luč se je zdela deklici tako mirna in presvečanostna . . . to življenje pa je tako sladko s svojimi majhnimi skrbmi . . .

Ivana je stopala hitro s holma proti koči. Tesnobni čut ni hotel zapustiti dekličinega srca. Oko je hotelo gledati polje in travnik, ki je živel bohotno življenje v visokih travah in stoterim junijevih cvetih, a komaj je uzrlo vse to, že se je potopilo v daljavo in zasijalo kakor v zamaknjenosti.

Pozdravila je lipa s šumenjem, na cesti so zaukali kosci, poknil je bič. Ivana se je spomnila Slaparjevega Matije in tega, kako je ušla na tajen sestanek neko nedeljo popoldne. Prišla je z Matijem do nekega močvirnastega mesta v gozdu. Kako jo je vzdignil, stisnil k sebi in nesel, a ona je kar hotela ostati v njegovem naročaju! Z eno roko se je oklenila toplega njegovega vratu, v drugi je držala klobuk. Šalila sta se in smejala in on ji je obljubil, da jo ponese na konec sveta, ako ga poboža po licu.

Ivana je sedela za kočo in gledala proti cesti, kjer so drdrali vozovi drug za drugim in so topotala kopita. Dvigal se je prah izpod njih in izpod koles. Kadar je potegnil vetrič, je legal prah, ves gorek, daleč po travniku. Tam se je komaj vidno majala trava. V lipi je brnelo in sto nedoločenih glasov je prihajalo k Ivaninim ušesom.

Oči so zrle napeto, zastirala jih je z roko in pogled je plaval daleč po cesti, do tja, kjer se skrije cesta za zelenim hribom.

Zopet so zatopotala konjska kopita. Vse bliže je prihajal peket v enakomernem ritmu. Ivana je vstala z nizkega stolčka. Da, to je on in njegove oči zro proti koči! Sedaj vozi počasi.

Ivani je planila kri v lice. "Kakšna sem," si je očitala. "Komaj smo pokopali mater, pa sem že pozabila popolnoma nanjo! Bila je tako dobra in kakšna sem jaz nehvaležnica!"

Misliti je jela, kako okrasi materino gomilo in kako bo hodila molit na holm.

Glej, sedaj je Matija stopil z voza in popravlja nekaj pri konjih. Ozrl se je in kako dolgo gleda proti koči. Konja nemirno tolčeta s kopiti in hočeta zdirjati po široki cesti.

In res, takoj sta stekla komaj se je Matija vsedel na voz. Dvignil se je prah in skoro zakril dirjajoča konja in voz. Peket se je oddaljeval vedno bolj in le siv oblaček nad cesto je kazal, da je Matija že na ovinku.

"Kako čuden človek je! Zakaj mi ne verjame in zakaj me je zjutraj tako gledal na cesti, da sem se ga bala? Preje ni bil nikoli tak. Vidim, da mu je hudo in vem, da nima žene prav nič rad. A kaj bi rekla moja mati, če bi vedela o vsem tem? Vem, da bi ji to ne bilo prav in če bi še živela, bi jaz ne šla služit k Slaparjevim."

Iznova ji je tesno čuvstvo napolnilo srce. Zdelo se je deklici, da stopi mati vsak hip izza vogla in jo pokliče kakor nekdaj. Ali ji ne zažuga? Ne, ona ne more dati prilike, da se zanese prepir v Slaparjevo hišo; Jutri na vse zgodaj odide v Ljubljano.

V duši je bil storjen sklep, ki ga ne sme rušiti nobena sila, tudi ne misel na Matijo. Ko je ne bo videl, jo pozabi in tako bode najbolje za oba.

Kmalu po svojem odhodu v mesto je izvedela Ivana, da je umrla Matijeva žena na porodu.

* * *

Lipa je šumela nad samotno kočo v enomer, kakor v hrepenenju po znancih. Nekoč je zatrepetala v silni radosti in od tedaj je vršelo mogočno drevo, da se je vrnila Ivana, vmes pa je pripovedovala komaj slišno, da dekle ni moglo pozabiti Slaparjevega Matije. Žalostilo se je, ker bi rado obsulo oba s svežim cvetjem . . .

Človekoljubnost.

—o—

Krik je nastal. Star mož je hotel vlak ostaviti, uprav ko se je ta pričel naprej pomikati; padel je tako nesrečno, da je prišel z jedno nogo med zid proge in med stopnjico voza.

Vsi potniki so skočili kviško in gledali, toda samo jeden se je zavedel in skočil za njim. Bil je velik mož, z veliko brado, pravi Rus. Najprej je skušal moža vzdigniti; a to ni šlo, potem je prijel za stopnjico in jo hotel vzdigniti, da bi na ta način pritisnjenega rešil. To pa bi bilo kmalu njemu v pogubo, ker stopnjica se je zelo hitro vzdignila, česar mož ni pričakoval, zato je zgubil ravnotežje in padel.

K sreči so na lokomotivi opazili, kaj se je zgodilo in zato vlak vstavili, to pa za las, da niso šla kolesa čez nesrečnega moža. Lahko nam je bilo pri srcu, ko smo ga videli, da je zdrav zlezel izpod voza. Kakor da se ne bi nič zgodilo, je zopet sedel na svoj prostor. To se je zgodilo na malej ruskej postaji v bližiini Orel.

"Srečo ste imeli," ga je nagovoril sopotnik, "lahko bi se vam pripetilo, da bi obležali s potrtimi kostmi. Ali zelo plemenito je bilo, da ste pomagali ubogemu starčku."

"Človekoljubnost moramo gojiti." je odgovoril nagovorjeni. Kar sem jaz zanj storil, bode kdo drugi zame storil. Človekoljubnost moramo gojiti, ako na isto sami računamo. Več ne bi sedel tu, ako ne bi gojil človekoljubnosti in to v trenutku, ko bi kmalu postal njej nezvest."

Potniki so se pogledali, a dobil ni odgovora, spoznal pa je na njih obrazih, da so zelo radovedni, zato je pričel pripovedovati:

"Po poklicu vodja lokomotive, ob času vojske sem bil poslan v Mandžurijo in slehrni dan sem imel prevažati vojne oddelke od Bajkalskega jezera na vojno prizorišče. Vožnja je bila počasna in težavna, prebivalstvu pa ni bilo nič zaupati: Vedno smo morali biti previdni in to smo tudi storili do skrajne meje.

Bilo je jeden ali dva dni pred bitko pri Mukdenu. Razburjenost je vladala med vojnimi oddelki, vsakdo je vedel, da se bliža odločilni trenotek. Tudi kitajsko in mandžursko prebivalstvo se je gibalo, vedeli pa nismo, ali nam v korist, ali pogubo. Zato nismo sami vozili na lokomotivi, vedno je bil pri nas kak višji kitajski dostojanstvenik in sicer za kontrolo, tako se nam je vsaj zdelo; ; v obče pa je bil le v nadlogo, reklo se nam je sicer, da ga moramo ubogati: v slučaju nevarnosti pa se nam je reklo, da imamo postopati po svojej previdnosti in skušnji.

Neprenehoma so dohajali vojaki in vojaki. Nikdar nisem veroval, da je toliko vojakov v Rusiji. In to hitenje in spodbujevanje! Kaj naj bi vse storili z našimi starimi lokomotivi, kteri so bili takrat po več tednov v službi, in vsaka bi potrebovala kako popravilo. Toda na to v onih dneh niti misliti ni bilo, ker reklo se je le kolikor magače veliko vojakov privesti na vojno prizorišče, da bodo ob času nevarnosti na pravem mestu. To smo vsi sprevidili in storili kar je bilo mogoče storiti, mnogi izmed nas se po več tednov niso slekli in smo komaj imeli tri ure za spanje.

Oni dan sem imel prevzeti vlak od strojevodje, kteri se je moral malo odpočiti. Prevažati sem imel lovce in pešce. Ne vem več koliko voz je imel vlak, voziti sem imel kolikor mogoče hitro. Tako je bilo strogo povelje.

V kolikor je lokomotiva dovolila sem napravil po šestdeset vrst in več na uro. Vedel sem, da to ni veliko, v Nemčiji in na Francoskem vozijo mnogo hitreje; ali s staro lokomotivo ni bilo mogoče več doseči, zadovoljen sem bil s šestdesetimi vrstami.

Toda kedo ni bil zadovoljen — moj kontrolor Kitajec, kteri je poleg mene stal na stroju. Visok uradnik je bil, saj njegovi rojaki so ga zelo spoštovali. Vso pot je zabavljal, češ, da ne poskusim hitreje voziti. Najbrže ni mogel pričakati, da bi ruske vojake gnal pred japonske topove. Jaz se nisem dosti menil, kaj je Kitajec rekel in vesel sem bil, da je moja stara lokomotiva tako dobro delala.

Bili smo blizo Kirina, moja lokomotiva je delala da sem bil vesel; ako bode ves čas tako šlo, sem si mislil, mi bode lahko do večera dospeti do poslednje postaje. to se pa mora zgoditi, ker bila je to častna naloga, dasi zelo težavna. Važna naloga je bila zato, ako ne bi ob pravem času dospel in bitka bi bila odvisna od jednega polka, kteri ne bi ob pravem času dospel na prizorišče.

Zelo sem bil preseneten, ko sem ob najboljši vožnji opazil zapreko, ktera me bode mogoče še prisilila vlak vstaviti. Mala deklica v obleki domačinov je tekla po progi pred vlakom. Ko je opazila vlak, je hotela ubežati, a padla je in uprav na tir ter nezavestna obležala. To mi ni nič kaj prav prišlo. To pomeni zapreko za najmanj deset minut, predno bode vlak zopet tako v teku.

Kaj storiti? Otroka vendar ne morem tako povoziti kakor kos lesa!

Prijel sem za zavor, da bi vlak vstavil.

V istem trenotku pa me je Kitajec prijel in nazaj porinil. Kričal je nekaj na me, kar nisem razumel in kazal z roko naprej. Kaj tacega moža briga otrok! Človeško življenje ne briga tacega moža nič, čim bolj na visokej stopinji je Kitajec, tembolj prezira in zaničuje nižje ljudstvo.

Strgal sem se mu iz rok in z vso močjo doli pritisnil navor. Zopet je k meni skočil in mi hotel navor iz rok iztrgati. Sedaj sem ga sunil, da je nazaj odletel, ko je potegnil revolver sem mu ga iz rok izbil.

Vlak se je vstavil. Brzo sem skočil raz stroj, vzdignil jokajočo deklico, ktera si je nogo zvinila, jo položil na travo ob progi in skočil na vlak ter nadaljeval vožnjo.

Molče se je Kitajec naslonil v kotiček in jezno name gledal. Nagovoril sem ga in se oprostil, rekel, da nemamo vojne z otroci, in da moramo gojiti človekoljubnost, tako me je moja mati učila, tako nas uči naša sveta vera in kolikor je meni znano tudi njegova, ker Konfucius je bil zelo moder in dober mož, kteri tudi ni učil nič slabega.

Kitajec se ni zmenil za moje besede, temveč je jezno name zrl, vzdignil pest prete v slabej ruščini, da me bode poklical na obračun zaradi nepokorščine in zoperstavljanja.

Zmajal sem z ramama. Naj me naznani, storil sem svojo dolžnost, zato se nisem več brigal zanj in skušal mojo lokomotivo spraviti v pravi tir. Ako se mi posreči, da dospem do mostu čez Jo-Lo še pred deveto uro, potem pridem ob pravem času v Mukden, ako se mi pa to ne posreči, potem sem prepozen.

Dobro sem znal to preračunati. Most, kteri vodi čez reko, se vidi mnogo preje, nego se pride blizu njega.

Osem ura in šest in štirideset minut je bilo ko smo zagledali most. Sedaj bi bili že na mostu, ako bi me rešenje otroka ne bilo zadržalo, sem si mislil.

Ko sem tako premišljeval, ako dospem ob pravem času, toda nisem smel dalje voziti. Čuti je bil grozen pok kakor bi se hotela zemlja pogrezniti, gost oblak je zakril most, čuti je bilo bobnenje, ropotanje in padanje železa in kamenja. Zavraten napad, sovražniku se je posrečilo most razstreliti!

Vozil sem še dalje, uprav pred podrtim mostom pa obstal.

Pogledal sem na Kitajca. Smrtno bled je bil naslonjen ob lokomotivo, kakor bi se bal, da pade. "Vaše blagorodje!" sem mu rekel," smrt deklice bi nas veljalo mnogo žrtev Glejte, kakej osodi smo utekli, ko smo rešili otroka. Ako vlak ne bi bil obstal in imel malo zamude, bili bi ravno sredi mostu, ko se je ta razletel. Od vseh nas jih ne bi smrti uteklo deset." Toda nič mi ni odgovoril, temveč le nemo predse zrl.

Nisem se več brigal za njega, vojaki so med tem poskakali iz voz in prišli k lokomotivi, ter me izpraševali, da si nisem vedel kaj odgovoriti.

Dve uri kasneje je dospel drugi vlak na drugi strani reke in sprejel vse vojake; vojaki so namreč čez reko šli. V bitki nismo bili. —

Glejte gospodje! tako smo bili vsi rešeni, ker sem gojil človekoljubnost. Človekoljubni moramo vedno biti, ker s človekoljubnostjo služimo tudi Bogu."

Moderna plesna umetnost.

—o—

Moda naših dni je spravila v veljavo marsikako novo navado ali poživila kako staro. Ena najprijaznejših teh mod in gotovo najmanj nevarna je renesanca plesa. To je seveda vzeti le v ožjem smislu te besede. Ljudje sami ne plešejo več toliko in ne več tako radi, kakor nekdaj, a veselje imajo, gledati plese. Ne navadnih valčkov in polk in mazurk na plesnih priredbah, marveč umetne plese.

Kdor živi v velikih mestih ali jih vsaj od časa do časa obišče, tisti se lahko prepriča. V vsakem kabaretu že imajo svojo plesalko in dostikrat je viditi plese, ki že niso več plesi, nego fantazije, v katerih ni nič več ritmike.

Znamenitih plesalk je bilo vedno mnogo, saj je ples najstarejša umetnost, tako stara, kakor veselje, ljubezen in vino. Ko bi se hotel šopiriti z učenostjo, bi zdaj govoril o plesih pri prastarih narodih, potem pri Grkih in Rimljanih ter bi preko renesančne dobe prišel do novejših časov. A ker nisem prav nič učen in bi bilo neodpustljivo, če bi hotel občinstvo maltretirati s svojo, iz konverzacijskega leksikona in iz nekaterih "špehov" nabrano vednostjo, bom le povedal, kar sem opazil pri motrenju življenja.

Če primerjam plesalke sedanje dobe s plesalkami prejšnje dobe, vidi se pred vsem, da se je njih število zelo pomnožilo. Znamenite plesalke prejšnjega stoletja se dajo sešteti na prstih. Fani Elssler, Pepita in Cora Pearl . . . nekaj jih je pač še bilo, a njim imena sem že pozabil. A samo imenovane tri plesalke so bile tako slavne, kakor danes plesalke Rut Denis, Izidora Duncan, ki je deležna uprav kraljevskih časti in plesalka-sanjalka Magdalena. Sicer so se ljudje hudo lasali po listih namreč — če Magdalena pri plesu res sanja in daje s svojim telesom izraz tem sanjam, a kdor o tem dvomi, velja za tepca in med te se vendar ne maram štuliti.

Torej znamenitih resnično slavnih plesalk je danes izredno mnogo. In čudna imena imajo: Izidora Duncan, Rut Denis, Saharet, Matahari, Sulamit Rahu, Macara . . . Ni mogoče, da bi to bila pristna imena. Zdi se mi, da so vse to izmišljena imena, glasovne melanže, izbrane v sugestivne namene. Nomen est omen — to velja tudi za plesalke in ta čudna imena vzbujajo sum, da tudi umetnost teh plesalk ni prav pristna in naravna. Te plesalke delajo z eksotičnimi imeni in z eksotičnimi sredstvi. Plesalna umetnost sama in telesna lepota torej tem plesalkam ne zadostuje, oziroma nanjo se ne zanašajo popolnoma, potrebno jim je za upliv na občinstvo pripomočkov, ki niso v zvezi z njihovo umetnostjo. Časih je taka maska naravnost slepilo. Tako je pred nekaj leti na Dunaju vzbujala veliko pozornost nubijska plesalka, ki je izvajala vsakovrstne plese z meči in trebušne plese. Vitko dekle je to bilo, njena koža se je svetila kakor bron in njeno ime je klicalo človeku v spomin junake iz "Tisoč in ena noč", kalife in vezirje. Neka dama je bila tako očarana, da je hitela za plešalko v njeno garderobo. Nubijsko dekle jo je sprejelo prijazno, a bronaste barve že ni več bilo in tudi drugega jezika ni znala, kakor dunajsko predmestno nemščino . . .

Poleg eksotičnosti teh plesalk je še nekaj, kar jim daje enak značaj: vse pravijo, da dajejo s plesom izraza svojim duševnim razpoloženjem. Prej je bil ples samo ritmično pregibanje nog. Glava je imela pri tem opraviti le toliko, da je občinstvo zahtevalo naj bo obraz lep in naj z ljubkim usmevom spremlja pregibanje nog. Ples je spadal tedaj v isto vrsto umetnosti, kakor hoja po napeti vrvi ali jongliranje. Moderna plesalka pa ima, če se smem tako izraziti, svoje . . . v možganah in žal — dostikrat možgane v . . .

Pri modernih plesalkah izgubljajo noge vse bolj veljavo. Plesalka Rut Denis pleše le z rokami, plesalka Macara s prsti in plesalka Magdalena celo z očmi. Naposled bodo tudi premikanje ušes uvrstili med plesne umetnosti in doživeli bomo še plesalke, ki bodo plesale z bergljami.

Značilno je tudi, da kolikor bolj se razvija ta "duševni ples" toliko manj imajo plesalke na sebi. Izidora Duncan pleše bosa, njene posnemovalke so pa prišle že tako daleč, da nastopajo najraje popolnoma gole. Kaj treba kvačkane kože? Proč z njo. Madama Desmond že pleše vsa naga in če bi ne bilo policije, bi mnogo plesalk svoje lepe duše kazalo v polni nagoti.

To bi bilo nekaj za različne psihologe.

To je torej smer, v kateri se razvija moderna plesna umetnost. Veselje se te umetnosti samo vsega prenasičeni lahkoživci velikih mest. Nas vsakdanje ljudi ta stvar pač lahko preslepi za nekaj časa, a prvi čar izgine kmalu. Ta moderna plesna umetnost ni naravna, je prisiljena. Pa mi je dvorana cvetočih in veselja žarečih deklet, ki veselo plešejo, ček, že ljuboša, kakor vsa ta hist umetnost.

Važno!

V zadnjem času se rojaki iz raznih krajev obračajo na nas bodisi potom brzojava ali pismeno, ako je kak sorodnik ali znanec na Ellis Island zadržan. Vsakogar prosimo, da naj nam naznani natančno: **priimek, ime in parnik**, s kterim je oni dospel, **drugače je nemogoče kaj pozvedeti. Za rojake** ali njih sorodnike in znance, za ktere so vožnji listki pri nas kupljeni, nam je to lahko storiti, ker vemo vse drugo, ali za druge pa nemoremo vedeti kedaj so prišli in s kterim parnikom Za take rojake naj se vsakdo obrne na: **Slavonic Immigrant Society, 436 W. 23rd St.** Ta družba bode gotovo na Ellis Island vse mogoče storila, ali tudi njej je naznaniti parnik, s kterim so zadržani dospeli.

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravništvo ne uredništvo.

Pozor slovenski farmerji!

Vsled občne zahteve, naročili smo tudi letos večje število

pravih domačih

kranjskih kos

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose se izdelane iz najboljšega jekla v znanej tovarni na Štajerskem. Iste se pritrdijo na kosišče z rinkcami.

Cena 1 kose je $1.25.

Pri večjej naročitbi znaten popust.

V zalogi imamo tudi klepalno orodje iz finega jekla in pristne "Bergamo" brusilne kamne (osle.)

Cena 1 garniture klepanja je $1.— 1 brusnega kamna 30c.

Rojake opozarjamo da se z naročili požurijo dokler zaloga ne poide.

Naročilu priložiti je denar ali Postal Money Order.

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja belo vino po.....70c. gallon
črno vino po .....50c. "
Drožnik 4 galone za.....$11.00
Brinjevec 12 steklenic za.....$12.00
ali 4 gal. (sodček) za $16.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

Najbolj varno naložen denar je v slovenski

MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI

Stanje hranilnih ulog: nad 35 milijonov kron.

Rezervni zaklad: nad 1 milijon kron.

Za varnost denarja jamči in je porok poleg rezervnega zakl mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska sprejema hranilne vloge vsaki dan in jih obrestuje

po 4¼%

ter pripisuje nedvignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu.

Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj.

Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Rentni davek od vloženih obresti plačuje hranilnica sama in ga vlagateljem ne zaračuna.

Posoja se na zemljišča, menice in vrednostne papirje.

Hranilnica se nahaja v svoji palači v Prešernovih, prej Slonovih ulicah 3, nasproti frančiškanskemu kloštru.

Naš zaupnik v Zjed. državah je že več let

82 Cortlandt St., NEW YORK, N. Y. **FRANK SAKSER CO.** 6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O

Zlata doba.

—o—

[P]atelj Reven je ležal vznak na [sv]em skromnem ležišču. Bilo je po[po]ldne in zelo vroče. Na stolu zraven [se]ga je visel njegov ponošeni jopič, [po]d stolom so tičali čevlji, ki so imeli [v] prstih na eni strani ventilacijo, a [na] drugi odtok za deževnico. Na njih [so] sumljivo svetlikale nogavice, na [le]vi je manjkal spreduji del, a na [d]rugi zadnji, gotovo zopet samo zaradi ventilacije, ker je bilo po leti in zelo vroče. Poleg njega je ležalo odprto Golarjevo "Pisano polje".

Reven je ležal vznak, ovratnik njegove srajce je bil odpet, lakti do komolcev razgaljene in podvite pod glavo. Po sobi je brenčalo nebroj muh, skoro črn je bil strop od njih, a ena je sedla Revnu na obrvi, se izprehajala nekoliko časa po njih ter lezla potem počasi čez nos proti ustnicam, kjer je obtičala prav na sredi v razoreku ter radovedno vanj vteknila svoj sladkosnedni rilček.

Revnu se je uprav sanjalo, da sedi pri prijatelju županiku na kosilu. Tam v samotni ogrski vasi je bilo, za tiho belo cerkvijo. Na krožniku pred njim so rumeneli kosi ocvrtega piščanca, v stekleni brušeni skledi zraven njih se je svetila mehka bela solata in se mu ponujala. Namuznil se je Reven, ustnice so se mu razširile in muha mu je zlezla skoro na jezik. Izpljunil je v spanju in potegnil z dlanjo preko ustnic ter si pogladil brke pod nosom, zadovoljno se smehljaje.

"Dobro si se izmislil, prijatelj župnik, kakor bi vedel, da nisem kosil že dva dni. Tako nekam čudno se je oglašalo v mojem želodcu, da nisem vedel kaj bi počel. A sedaj bo kmalu dobro. Saj sem rekel, takšnole župnišče na deželi je včasih tudi pribežališče za lačnega poeta in pisatelja."

Vzel je Reven s krožnika in položil predse tri kose, najbolj tolste, ter jih obkrožil z mehko solato. Sline so se mu pocedile po blazini.

Hipoma je izginilo vse v njegovem želodcu in Reven si je brisal ustnice z belim prtičem, vrteč v roki konec zamazane rjuhe.

"Kaj praviš, prijatelj župnik, da naj vzamem še? Zakaj pa ne, saj nisem kosil že dva dni!"

In Reven si je naložil drugič in si popravil prtič pod podbradkom. Ko je spravil tudi to pod strcho, se je ozrl po mizi. Dlesknil je z jezikom in namežiknil je z očmi.

"Prijatelj župnik, ali ne veš, česa še manjka sedaj?" Nasmehnil se mu je župnik veselo in pozvonil. Na mizi je bila takoj steklenica črnega vina.

"Ti si še stara korenina, prijatelj župnik, ni Te še izpridil svet. Ti veš, kaj potrebuje takšenle človek kot je pisatelj Reven. Bog Te živi!"

Izparznil je kozarec do dna in natočil drugega. Tudi tega je zvrnil in še tretjega. Župnik pa je nalijal.

Pogladil se je Reven po trebuhu, dobro mu je delo, dvignil je glavo in iztegnil vrat kakor gos ter je zapel: "Prijatlji, zdaj vesel' bodimo, dokler vinca kaj dobimo!"

Potem pa se je ozrl po sobi. Njegov pogled je obvisel na mehkem divanu ob oknu. Gledal ga je kakor svojega najboljšega prijatelja ter se mu nasmihal.

"Kaj se boš ženiral, prijatelj pisatelj, misli si, da si doma!" mu je dejal župnik in mu natočil nov kozarec.

Izpraznil ga je Reven, potem pa se je opotekel proti divanu. Razprostrl je roke in vzkliknil: "Oj zlati vek zdaj nazam kranjskim pride!" Zavalil se je na divan, iztegnil dolge noge ter takoj zaspal.

Župnik je izginil natihoma iz sobe.

* * *

[Ne] še dolgo ležal in spal tako pi[sa]telj Reven, ko se mu je hipoma za[sa]njalo, da nekdo trka na vrata. Dvig[nil] je glavo ter prisluškoval. Zopet je [trk]nilo prav pošteno. To je moral biti [gos]t znanec, sicer ne bi udrihal tako [gr]ško.

"Noter, kdor si, prijatelj božji!" [se] je zavpil Reven. In v vratih se je po[jav]il sam sameati prijatelj, pisatelj [Vg]ankar.

"Salve amice!" je zavpil Reven [po] pravtako, kakor pokojni Dolef blaženega spomina.

Vgankar se je vstopil pred divan, pogladil si brke ter napol odprl usta, kakor bi hotel zapeti "Marija k Tebi, uboge reve". A premislil se je s poštjo ter se samo lokavo nasmejal.

"Prijatelj Reven, poslušaj me, kaj Ti povem! Škoda Te je, da bi samo vsaki četrti dan jedel in samo vsake kvatre enkrat bil pijan. Priznan pisatelj si, spadaš v našo družbo. Glej, povabim Te s seboj, videl bodeš, da se gode še čudeži, da boš odzdaj vsak dan jedel meso in pil kraški teran ali pa sladko rebulico, kakor si boš izvolil. Vstani in hodi za menoj!"

In Reven je vstal in ponižno in z upanjem v srcu stopal za Vgankarjem.

Hodila sta po dolgih, širokih, blestečih ulicah. Vgankar je hitel urnih krač, kakor bi se bal, da bi zamudil, za njim je copatal Reven.

Obstalasta pred veliko, mramornato, z zlatom okoli in okoli okvirjeno palačo. Začudil se je Reven, zakaj te palače ni videl prej še nikoli. Nad vratmi so goreli namesto navadnih svetilk zlati lestenci in po veži so se vile težke perzijske preproge, kakršne je dozdaj videl Reven samo v sanjah vsak kvatre enkrat.

"Tukaj noter pojdeva, Ti Jakob Nesreča," je dejal Vgankar. "Škoda bi Te bilo, če bi Te zdajle videl moj kritik doktor Melhijor, kako si nerolen, da Ti je celo sapa zastala, ko si ugledal na svetu lepšo hišo kakor je župnišče, kjer si se najedel in napil za prvo silo. Kakšen mazač si!"

Reven je pogledal kvišku in šele sedaj je zapazil visoko gori velik zlat napis: "Pisateljski dom". Spodaj pa je bilo tudi z zlatimi, toda nekoliko manjšimi črkami povedano: "Ustanovili in postavili slovenskim pisateljem hvaležni ljubljanski prvaki."

Tesno mu je bilo pri srcu, ko je stopal po veži, kjer bi bil kmalu spodrsnil in padel. Da bi tudi on kdaj prišel v takšne prostore, da bi imel celo do njih pravico, se mu je zdelo tako gorostasno, da si niti sanjati ni upal.

Toda vse je bila gola resnica.

Prijatelj Vgankar ga je vodil dalje. Pred velikimi, z demanti obrobljenimi durmi je stal vratar v gala-uniformi, v kateri so bila z zlatimi črkami vtkana vsa imena priznanih slovenskih pisateljev, ki so bili sprejeti v to palačo. Prav spodaj ob robu suknje je zagledal Reven tudi svoje ime, in tedaj mu je zrastel pogum in tedaj se je "začutil".

Vratar je dvignil v pozdrav zlato palico, priklonil se skoro do tal ter odprl durí.

"Vstopita, gospoda slavna, dika našega naroda! Vama enakovrednih najdeta že obilico zbranih v zlatem salonu . . ."

Pri mizah, s svilo pogrnjenih, so že sedeli skoro vsi od prvega do zadnjega, kar jih je kdaj pisalo slovensko. Vsak je imel pred seboj neprikrajšane porcije najizbranejših jedil, serviranih na srebru in zlatu. Šampanjce se je iskril v buteljkah in čašah. Na hrbtu je imel vsak vtkano svoje pepolno slavno ime, da so ga natakarji vedeli poklicati in da ga je lahko oddaleč spoznalo ljudstvo, ki je gledalo z galerije ter ploskalo, kadarkoli je kdo izmed slavnih mož odprl usta in pogoltnil grižljaj ali požirek. Kdor je imel razen svojega imena še kaj psevdonimov, je imel prednost. Tako je imel neki debeli rdečelični gospod pred seboj nebroj krožnikov in buteljk, da je moral imeti sam zase posebno mizo. Na hrbtu je imel namreč toliko imen, da ni bilo mogoče spoznati, katero je pravo in katero je največ vredno. Kadar so ga hoteli natakarji imenovati, so morali moliti cele litanije raz njegov široki hrbet, da ni bilo pomote . . .

Reven je obstal sredi salona in prav neestetično odprl usta, tako se je začudil. Tedaj pa se je hipoma pred njim pojavil nekdanji pisatelj Emil Leon, sedaj dohtar slavnega imena. Prožil mu je roko in dejal:

"Servus, kolega!"

Reven bi se bil kmalu sesedel, tako je bil presenečen. Obrisal si je roko ob hlačnik in jo boječe ponudil slavnemu možu.

"Servus, amice! . . ."

Takoj pa je poskočil in začel plesati po dvorani. Privzdigal je noge, da so plavale čez stole, metal jih je od sebe, kakor bi ne bile njegove . . .

"Kaj vam je, Reven, da plešete po postelji sedaj popoldne, kakor bi bili znoreli? Tu imate, vem, da niste danes še nič jedli!"

Reven si je začel meneati oči, zbudil se je. Pred posteljo je stala stara gospodinja in mu ponujala krožnik fižola.

Tako grdo ni še nikdar zaklel pisatelj Reven kakor ob tej priliki.

—o—

Hitrost lastavice.

Nek reditelj perotnine v Antwerpenu na Belgijskem je pred nedavno napravil poskušnjo, ktera je dokazala izvanredno hitrost lastovice. Vjel je lastovico, ktera je pod njegovo streho gnjezdila in jo izročil uradniku kluba za golobe pismonoše. Poslednji pa je vzel seboj k poskušnji še več golobov pismonošev v Compiegne pri Parizu. Lastovico so z golobi vred izpustili ob 7¼ in takoj je letela v smeri proti severu, med tem ko so golobje delali v zraku še par krogov predno so našli svojo smer. Ob 8 uri 33 minut je lastovica že dospela v svoje gnjezdo v Antwerpen, prvi golobje so pa še le dospeli ob 11½ uri. Lastovica je napravila 235 kilometrov dolgo pot po zraku v jednej uri in osem minut, ali 3355 metrov v jednej minuti, ali 201 kilometrov v jednej uri.

Smrtno ranjen z iglo.

Globe, Arizona, 15. junija. Deputy maršal G. W. Morris je hotel v ponedeljek neko gospo aretirati, a ta se branila in ga z iglo za klobuk sunila v spodnji del telesa; sedaj so zdravniki dognali, da bode najbrže umrl, ker se mu je igla v telesu zalomila in tiči v telesu.

Cenik knjig,

katere se dobe v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N.Y

MOLITVENIKI.

BOGU, KAR JE BOŽJEGA, ličen molitvenik za možke, zlata obreza, polusnje 75c.
DUŠNA PAŠA v platno vezano 75¢. broširana 60¢.
JEZUS IN MARIJA, vezano v slonokost $ 1.50., fino vezana, zlata obreza 75c., vezano v platno 50c.
KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v slonokost $1.50.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
NEBEŠKE ISKRICE, vezano v platno 50¢.
OTROŠKA POBOŽNOST 40¢
POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85c., broširano 60c.
RAJSKI GLASOVI, 40¢.
SRCE JEZUSOVO, vez. 60¢.
SKRBI ZA DUŠO, fino vezano $1.--, zlata obreza $ 1.20.
SV. ROŽNI VENEC, vez. zlata obreza $1.--
SVETA MAŠA, v usnje vezano, 75c.
SVETA URA, v usnje vez. zlata obreza $1.20.
VODITELJ V SREČNO VEČNOST, vez. zlata obreza 90c.
VRTEC NEBEŠKI, platno 70¢, slonokost imit. $1.50.

UČNE KNJIGE.

ABECEDNIK SLOVENSKI, vezan 20c.
ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 20c.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELIJI, 50c.
ČETRTO BERILO, 40¢.
GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan $1.25.
HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50¢.
KATEKIZEM, mali 15c, veliki 40c.
HITRI RAČUNAR, 40c.
MALA PESMARICA, 30¢
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV, 5¢.
NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, 75c.
PODUK SLOVENCEM ki se hočejo naseliti v Ameriki, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢.
ROČNI ANGLEŠKO - SLOVENSKI SLOVAR, 30¢.
SLOVAR SLOVENSKO — NEMŠKI Janežič-Bartel, fino vezan $3.00.
SLOVAR NEMŠKO — SLOVENSKI Janežič-Bartel nova izdaja, fino vezan $3.00.
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
SLOVENSKA KUHARICA, Bleiweiss, vezan, $1.80.
SPRETNA KUHARICA, broš. 80c.
ZGODBE SV. PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.
ZBIRKA LJUDAVNIH PISEM, 30c.
ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.
ANDREJ HOFER, 20¢.
AVSTRIJSKI JUNAKI, vez. 90¢, nevez. 70¢.
AVSTRIJSKA EKSPEDICIJA, 20¢.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20c.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
BURSKA VOJSKA, 30¢.
BOJTEK V DREVO VPREŽEN VITEZ, 10¢.
BOŽIČNI DAROVI, 15c.
CAR IN TESAR. 20¢.
CERKVICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIZABETA, 15¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETINA BOROGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO, 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30c.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20c
DETELJICA ŽIVLJENJA TREH KRANJSKIH BRATOV, 20c.
DOMA IN NA TUJEM, 20c.
DOMAČI ZDRAVNIK PO KNEIPU, 50¢.
DAMA S KAMELIJAMI, fino vezana, $1.20.
DVE POVESTI 20¢
ELIZABETA, 30¢.
ENO LETO MED INDIJANCI, 20c.
ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20¢.
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
ERIE, 20c.
EVSTAHIJA, 15¢
FABIOLA, 60¢.
GENERAL LAUDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, oč. železnic, 40¢.
GOZDOVNIK, 2 zvezka skupaj 70¢.
GOČEVSKI KATEHIZEM, 20¢.
GRIZELDA. 10¢
GROFICA BERAČICA 100 zv. $6.50.
GROF RADECKI, 20¢
GROF MONTE CHRISTO, 2 knjige fino vezane $4.50.
GUY DE MAUPASSANT, Novele, $1.20.
HILDEGARDA, 20c.
HIRLANDA, 20¢
HEDVIKA BANDITOVA NEVESTA, 20c.
HUBAD, PRIPOVEDKE, I., II. in III. zvezek, zvezek po 20c.
IVAN RESNICOLJUB, 20¢
IZANAMI, mala Japonka, 20¢
IZDAJALCA DOMOVINE, 20¢
IZIDOR, pobožni kmet, 20¢
ILET V CARIGRAD, 40¢
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢
JAROMIL, 20¢
JURČIČEVI SPISI, 11 zvezkov, umetno vezano, vsak zvezek $1.00.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢
KRIŠTOF KOLUMB, 20c.
KRVAVA NOČ V LJUBLJANI 40c.
KRVNA OSVETA, 15¢
KRALJICA DRAGA 20¢
LAŽNIVI KLUKEC, 20¢
LEBAN, 160 beril, 20c.
MAKSIMILJAN I cesar mehikanski, 20¢
MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj $2.25.
MALI VSEZNALEC, 20¢.
MARIJA, HČI POLKOVA, 20¢
MARJETICA, 50¢
MATERINA ŽRTEV, 50¢
MIR BOŽJI, $1.00.
MIRKO POŠTENJAKOVIČ, 20¢
MLADI SAMOTAR, 15¢
MLINARJEV JANEZ,40¢
MRTVI GOSTAČ, 20¢
MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vez. $2.00.
MUSOLINO, 40c.
NA INDIJSKIH OTOCIH, 25¢
NAJDENČEK, 20¢
NA PRERIJI, 20¢
NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zvezki, vez. vsak po 60¢
NARODNE PRIPOVEDKE za mladino, 3 zvezki, vsak po 20c.
NASELJENCI, 20¢
NASELNIKOVA HČI, 20¢
NAŠ DOM 3 zveski vsaki 20¢
NA VALOVIH JUŽNEGA MORJA, 15¢
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20¢
NEZGODA NA PALAVANU, 20¢
NIKOLAJ ZRINJSKI, 20¢
NOVELA, $1.20.
NARODNA BIBLIOTEKA, I. II. III. in IV. zvezek, zvezek po 25c.
OB TIHIH VEČERIH, $1.50.
OB ZORI. 70¢
ODKRITJE AMERIKE, vezano $1.00
PAVLIHA, 20c.
PARIŽKI ZLATAR, 20c.
POEZIJE FRANCETA PREŠIRNA, $1.00
POTOVANJE V LILIPUT, 20¢
POSLEDNJI MOHIKANEC, 20¢
PRAVLJICE (Majar,) 20¢
PRED NEVIHTO, 20¢
PREGOVORI, PRILIKE, REKI, 30¢
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢
PRI VRBOVČEVEM GROGI, 20¢
PRINC EVGEN, 20¢
PRST BOŽJI, 15¢
POD TURŠKIM JARMOM, 20¢
REPOŠTEV, 20¢
REVČEK ANDREJČEK, narodna igra, 50c.
RIBIČEV SIN 15¢
RINALDO RINALDINI, 30¢
ROBINSON, broširan, 60¢.
RODBINSKA SREČA, 40¢
RODBINA POLANEŠKIH, 3 zvezki $2.50.
ROKOVNAČI, narodna igra 40¢
ROPARSKO ŽIVLJENJE, 20c.
SANJSKA KNJIGA. velika 30¢.
SANJE V PODOBAH, 15c.
SENILIA, 15¢
SIMON GREGORIČ, življenjepis 50¢
SITA, mala Hindostanka, 20¢
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢
SLOVENSKI ŠALJIVEC, 3 zvezki po 20¢
SPILLMANNOVE POVESTI 18 zv.
1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron krščanski deček 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Praški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskegi roparja 15¢
6. „ Arumugan sin indijanskega kneza 15¢
7. „ Sultanovi sužnji 25¢
8. „ Tri indijanske povesti 25¢
9 „ Kraljičin nečak 25¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rdeča in bela vrtnica 15¢
12. „ Korejska brata 25¢
13. „ Bog in zmaga 25¢
14. „ Prisega huronskega glavarja 25¢
15. „ Angelj sužnjev 15¢
16. „ Zlatokopi 25¢
17. „ Prvič med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢
SPISJE, 15¢
S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20¢.
STANLEY V AFRIKI, 20¢
STEZOSLEDEC, 20¢
STRELEC 20¢
STRIC TOMOVA KOČA, 60¢
SV. GENOVEFA, 20c.
SV. NOČ, 15c.
SV. NOTBURGA, 20¢.
SREČOLOVEC, 20¢
ŠALJIVI JAKA, 2 zv., vsak po 20¢
Šaljivi SLOVENEC, 75¢
STOLETNA PRATIKA, 70¢.
ŠOPEK LEPIH PRAVLJIC, 20c.
ŠTIRI POVESTI, 20c.
TEGETHOF, slavni admiral, 20¢
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢
TIUNG LING, 20¢
TISOČ IN ENA NOČ, 51 zvezkov $6.50.
TRIJE MUŠKETIRJI, svetovna knjižica broširana $2.30, fino vezana $3.00.
TRI POVESTI, 20c.
TRI POVESTI grofa Tolstoja, 40c.
V DELU JE REŠITEV, 20¢
V GORSKEM ZAKOTJU, 20¢
VOHUN, 80¢
VRTOMIROV PRSTAN, 20c.
V PADIŠAHOVEJ SENCI, 6 zvezkov skupaj $1.50.
WINNETOU, rdeči gentleman, tri zvezki, $1.00.
ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50c.
ZLATA VAS, 25¢
ZLATOROG, $1.25.
ZMAJ IZ BOSNE, 60¢
Z OGNJEM IN MEČEM, $2.50.
ŽENINOVA SKRIVNOST, 20¢
ŽIVLJENJE sv. ELIZABETE 50¢

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽELE, mali 10¢
ZEMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DRŽAV, 25¢

RAZGLEDNICE.

Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, newyorške in raznih mest Amerike, s cvetlicami, in humoristične kakor tudi velikonočne po 3¢, ducat 30 ct.
Razne svete podobe, komad 5¢, ducat 33¢.
Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35¢.

OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh teh cenah že vštetа.

SLOVENCI IN SLOVENKE, NAROČAJTE SE NA NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK "GLAS NARODA"!

Rojakom naznanje.

V poslednjem času so pričeli nekteri Židovi po svetu širiti vest, da pošiljajo novce po telegrafu v staro domovino za 50 ct. stroškov. Da tem stopimo v eno vrsto tudi pri nas, sestavljamo dotični kablecode ter bode v par tednih gotov. Kdor prvič pošlje denar v staro domovino, ni niti misliti, da je to mogoče za 50 ct., ker velja vsaka beseda 32 ct. Urediti se da to le za stalne in večkratne pošiljalce in to izdelujemo sedaj.

Najvarnejša pot pa je le pošiljanje po dosedanji navadi, da v Avstriji izplača vse pošiljatve **c. kr. poštna hranilnica na Dunaju in za Hrvate kr. poštna hranilnica v Budapešti.** Ako je kaka pomota, državne oblasti posredujejo in vse izvedejo; pri kabelnu ali telegrafu so pa pomote na dnevnem redu in **brzojavni urad ne jamči za prav nič.**

Neumnost pa je misliti, ali pa zatrjevati, da pride denar domov v dveh ali treh dneh. Tukaj čaka tak bankar, da ima več denarnih nakaznic in to par dni; potem obvesti brzojavno svojega zastopnika o izplačilu, zastopnik pa šele potem piše poštne nakaznice in jih odpravi. Vse to pa traja po **sedem ali več dni.** Znano pa je, da naše male pošte na deželi nimajo nikdar dovolj denarja v blagajni in ako pride do izplačila, je treba tam čakati, da dobe denar od višjega urada. To je gotovo in vsak razsoden človek ve, da je res. Zato je neumost pošiljati denar po telegrafu, ko vendar konečno ne pride preje v roke naslovnika, kakor skozi Dunaj ali Pešto.

Židom je za bussines, ne pa za ugodnost Slovencev!

Za to naj vsak previden Slovenec pošilja denar kakor doslej po

Frank Sakser Co.

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

ali

6104 ST. CLAIR AVENUE N. E., CLEVELAND, O.

in siguren je, da bode gotovo došel v prave roke kakor se je to zgodilo dosedaj že skozi 18 let.

Avstro-Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

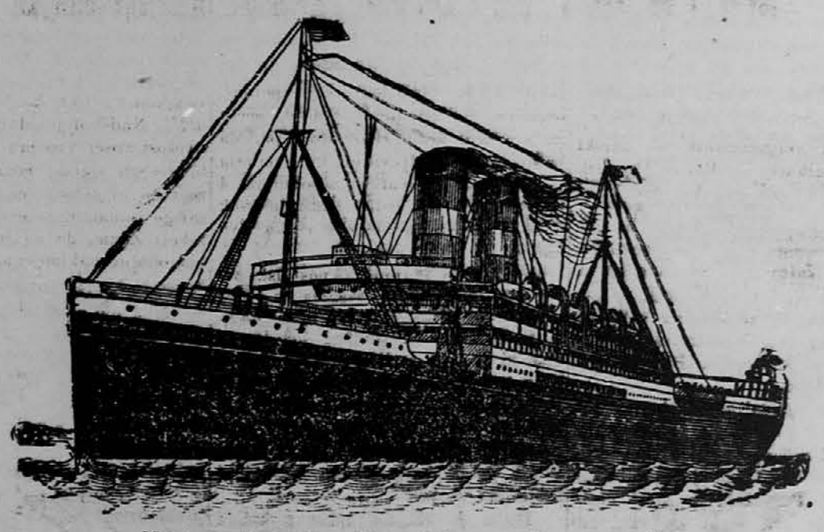

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav:

ALICE, LAURA,
MARTHA WASHINGTON
ARGENTINA.
OCEANIA.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so due

TRSTA	$35.00
LJUBLJANE	35.60
REKE	35.00
ZAGREBA	36.20
KARLOVCA	36.25

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE	$50.00, 55.00 i 60.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents. 2 Washington St., New-York

- Podružnice -
- Spljet, Celovec, Trst -
- in Sarajevo. -
- Delniška glavnica -
- K 4,000.000, -

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje po čistih 4 1/2 %

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.

Naš zastopnik za Zjedinjene države je tvrdka

FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt Street, New York.

- Podružnice -
- Spljet, Celovec, Trst -
- in Sarajevo. -
- Rezervni fond -
- K. 300.000. -

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St. Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
ŠTEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 3 Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Joliet, Ill.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Ubijavski napad. — Zvečer dne 31. maja je šel Franc Guštin, kočarjev sin iz Malih Brusnic proti Vel. Brusnicam. Pri cesti pod pokopališčem ga je pa čakal Jože Lumpert in ga udaril z motiko po glavi. Guština so še tisti večer odvedli v bolnišnico, Lumperta pa v zapor.

IZPRED POROTNEGA SODIŠČA V NOVEM MESTU.

Uboj in samoumor. — Veliko zanimanje in razburjenje je vladalo v Novem mestu in okolici, ko je 24. aprila zvečer Alojzij Lukšič, mizar iz Drske pri Novem mestu, z nožem prerezal Josipu Medvedu, 20 letnemu posestnikovemu sinu iz Ločne, stegensko žilo odvodnico in je ta obče priljubljeni mladenič vsled izkrvavljenja v nekoliko minutah umrl. Zanimanje se je še povečalo, ker se je ubijalec dva dni pozneje v preiskovalnem zaporu obesil na ventilacijsko vrv. Uboja udeležen in obdolžen je bil tudi Alojzij Fink, zidar, rojen leta 1890 v Irši vasi, samoumorilčev bratranec, vsled česar se je moral dne 31. maja zagovarjati pred tukajšnjim porotnim sodiščem. A ker so porotniki zanikali (šest glasov da, šest ne) vprašanje glede sovražnega namena, zveze in sporazuma pri uboju, je sodni dvor obtoženca oprostil.

V kranjskem deželnem šolskem svetu je zavladala popolna korupcija. Učiteljska mesta se oddajajo brez razpisa in seveda samo ljudem, ki so se z mesom in kožo zapisali klerikalcem, brez ozira na kakšno kvalifikacijo.

Kranjski veleposestnik — ogrski državni poslanec. — Baron Friderik Born, graščak pri Sv. Ani nad Tržičem, je bil soglasno izvoljen za ogrskega državnega poslanca. Izvoljen je za poslanca v mestu Rereszk v komitatu Haromszeg na Sedmograškem. Baron Born je bil vladni kandidat.

Tatvina v cerkvi. Pri oltarju Matere božje na Savi ob južni železnici je nek neznan človek odtrgal in odnesel pušico. Denarja ni kaj dobil, ker se iz nje pobere vsak mesec.

Raz železnični most pri Kranju je padel Valentin Rajgelj, ko je peljal mrvo dne 31. maja. Najbrže je spal na vrhu voza; ko se je voz nagnil ob brunu sredi mosta, je Rajgelj zdrknil v prepad čez trost v Kokro in se ubil. V malhi je imel psička, ki je utonil.

PRIMORSKE NOVICE.

Državna policija v Rovinju. — V Rovinju se ustanovi policijski komisarijat z omejenim področjem. Delovanje komisarijata se razteza na mestno občino rovinjsko; komisarijat bo opravljal posle, ki jih je doslej opravljal mestni magistrat v Rovinju v prenešenem delokrogu.

Porotne razprave v Gorici. — Druga razprava se je vršila proti 20letni Mariji Štrukljevi, pristojni v Sv. Lucijo, radi detomora. Dne 2. junija lani je našel neki Ferdinand Žbogar v potoku trupelce novorojenčka, nago, z vrvico okoli vratu. Poklical je podžupana z Loma, prišla je komisija ter konštatirala, da je otrok star kakih 5 mesecev ter da je bil zadušen. Trupelce je ležalo pod težkim kamenjem. — Sumili so hitro M. Štrukljevo ter jo aretirali. Štrukljeva že ima jednega nezakonskega otroka, iz leta 1900. Otrok živi. Prvotno je tajila, pozneje je priznala, da je porodila na skrivnem brez vsake pomoči, otrok je bil živ, ona je trdila, da jo boli noga; ko je uvidela, da ne bi mogla več skrivati, je sklenila otroka udušiti, ker je sodila, da bi ga ne mogla vzdrževati. Zadušna je otroka, potem skrivala trupelce, slednjič je nesla isto s perilom v potok. Pred sodnijo je izpovedovala, da je otrok prišel na svet šibak, da ga je krstila na ime Ivan, da je pa neki dan kakor v deliriju stisnila otroka za vrat. Trdila je, da je oče otroka 60letni Ivan Šturm, da je nasilen človek ter da se ni več brigal za njo. Žbogar je kot priča povedal, kako je našel trupelce, vrvico so pokazali tudi Mariji Štrukljevi. Zaslišan je bil med drugimi tudi Ivan Šturm, ki je rekel, da on ni oče udušenega otroka. Tu se je razljutila Štrukljeva in nastal je prepir med njima. Po zaslišanju še nekaterih drugih prič in po izpovedbi zdravnikov je bilo stavljeno porotnikom dvoje vprašanj: 1.(ali je Marija Štrukljeva kriva, da je začetkom meseca aprila 1909. ravnala tako s svojim sinom Ivanom, da mu je vzročila vsled tega smrt; 2.) ali je Marija Štrukljeva kriva, da je ravnala začetkom aprila 1909. z namenom, vzeti mu življenje, s svojim nezakonskim sinom tako, da je nastopila smrt? Porotniki so odgovorili na glavno vprašanje z ne soglasno; na eventuelno z 8 da in 4 ne. Sodni dvor je prisodil Mariji Štrukljevi 6 let težke ječe.

Na zatožni klopi je sedel dne 2. junija Josip Hrovat iz Gorice, rojen leta 1876., sobni slikar, poročen, obtožen oskrunbe svoje lastne 11letne hčerke. Razprava se je vršila pri zaprtih durih. Deklica je na policiji označila, po anonimni ovadbi, očeta za storilca, žena Hrovatova pa, da je storilec brat Hrovatov, ki se nahaja v Ameriki. Hrovat je obsojen na 4 leta težke ječe s trdim ležiščem vsak mesec in jednim postom vsaka dva meseca.

Proti škofu Flappu. Apostolski visitator v Poreču. — "Kroat. Corr." poroča, da se je rimska kurija odločila, odposlati v Poreč apostoliškega visitatorja, da bo vodil proti škofu Flappu preiskavo. To se izvrši v kratkem. — Proti škofu Flappu se pošiljajo v Vatikan že več let razne pritožbe. Spočetka so jih ignorirali, ker pa le ne nehajo, so se v Vatikanu vendar odločili poslati v Poreč vizitatorja, ki preišče, koliko je resnice na podanih pritožbah.

Svojo mater ubil. Na posestvu Grandis blizu Vodnjana v Istri sta stanovala in isto upravljala 20letni Matija Battel in njegova 60letna mati. — Nedavno je prišlo — kakor že večkrat poprej — do prepira med sinom in materjo in v jezi je Battel tako udaril mater po glavi, da se je mati mrtva zgrudila na tla. Battel, vi levši, kak grozen zločin je storil, je tekel na cesto in kričal, da je mati padla in se ubila. — Prihitevši orožniki so pa takoj uganili, kaj je pravzaprav krivo starkine smrti in so nesrečnega mladeniča aretirali in ga izročili sodišču. — Battel je bil že kaznovan radi grdega ravnanja s svojo materjo. — Nato so truplo sodni in zdravniško preiskali in konstatirali, da je smrt zakrivil grozen udarec na glavi.

Mladenič se ustrelil v hotelu "Balkan" v Trstu. — Pred kratkim časom se je nastanil v hotelu "Balkan" v Trstu neki Viljem Sambolek, star 25 let iz Prage. Kmalo potem je dal odposlati svojo prtljago v Prago, je poravnal račun in rekel, da odpotuje v sredo s prvim vlakom. Okoli desetih zvečer je rekel, da bi se rad skopal, na kar mu je postrežnica odprla kopališčno sobo. Za četrt ure se je pa zaslišal strel iz nje, nakar so hoteli sluge odpreti vrata, ali bile so zaklenjene. Ko so iste siloma odprli, so videli, kako je mladeniču curlela kri iz levih prs in bil je že nezavesten. Poklicali so zdravnika z zdravniške postaje, ki pa je le mogel še konstatirati smrt nesrečnika. Sambolek je zapustil pismo, v katerem obvestil o tem obupnem koraku. Kot vzrok samomora je navedel neko neozdravljivo bolezen. — Truplo so odpeljali v mrtvašnico Sv. Justa.

Radi goljufij pri "Furlanski banki" v Gorici je stal dne 2. junija pred goriško poroto bivši sluga imenovane banke, Marij Pipp. Opeharil je bil banko za 13.000 K. Ko so ga prijeli, so dobili pri njem še 9000 K. Obsojen je bil na 10 mesecev težke ječe.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Graški občinski svet proti slovenskim delavcem. Graški občinski svet se je dne 25. maja bavil z nastavljanjem slovenskih delavcev in uslužbencev pri mestnih zavodih in podjetjih. Občinski svetnik vitez Artens je poročal, da se odslej ne sprejme noben slovenski delavec in uslužbenec v mestno službo. Pri mestni klavnici so se v poslednjem času odpustili razven enega vsi slovenski nastavljenci. Poročevalec je rekel: "Slovenski delavci so sicer izredno pridni, a ker navadno nočejo zatajiti svojega materinskega jezika, jih ne moremo več sprejemati." Po Gradcu se širi tudi neka okrožnica, ki poziva graške Nemce, naj odpuste vse slovenske uslužbence. Graški Nemci morajo imeti velik strah pred Slovenci. Čudno se nam le zdi, da oblasti tako molče.

HRVATSKE NOVICE.

Zopet obsojen frankovski časnikar. — Frankovske "Hrvatske Novine" so opetovano grdo napadle čast Darinke pl. Beloševićeve, da je bila prisiljena, vložiti proti odgovornemu uredniku "Hrvatskih Novin", znanemu Aladarju Kotasu, tožbo radi žaljenja časti. Obravnava na to tožbo je bila nedavno. Tožiteljico je zastopal dr. Hinković. Kotas je bil obsojen v 1mesečen zapor, ki se ne pretvori v globo.

BALKANSE NOVICE.

Cesarjev ukor nadškofu Stadlerju. — Znani bosenski nadškof Stadler tira v Bosni politiko najskrajnejšega klerikalizma v škodo prebivalstva. Razcepil je Hrvate v dve stranki ter proglasil stranko, v kateri so frančiškani, za brezversko!

Dr. Stadler je v svojem fanatizmu šel celo v Rim, da bi izposloval kak ukrep sv. Stolice proti frančiškanom; a kakor je razvidno iz ukora, ki ga je dobil dr. Stadler od samega cesarja, je hotel doseči v Rimu tudi to, da bi sv. Stolica vplivala na skupno vlado, oziroma na vladarja, da bi se spremenil sedanji politični kurz. Ko se je nadškof dr. Stadler, na čelu katoliške duhovščine, poklonil cesarju v sarajevski vladni palači je cesar vprašal dra. Stadlerja s posebnim povdarkom: "Vi ste bili zopet v Rimu?" Nadškof je odvrnil: "Njegova Svetost vošči Vašemu Veličanstvu, da bi dosegli starost bavarskega princa-regenta in se sto let po vrhu". Cesar je zamahnil nejevoljno z roko ter rekel: Znam, da mi je Njeg. Svetost blagohotno naklonjena, ali Vaša ekcelenca bi bili storili pametneje, da niste šli v Rim ter da bi bili opustili vsaki poskus, da bi pregovorili Vatikan, da bi se vmeševal v našo politiko." Potem je pustil cesar Stadlerja in se obrnil proti frančiškanskemu provincialialu Mišiću, s katerim se je jako prijazno razgovarjal ter mu se zahvalil za delovanje med volitvami! — Stadler je odšel z dolgim nosom.

KRETANJE PARNIKOV.

KRONPRINZESSIN CECILIE
odpluje 21. junija v Bremen.
NOORDAM
odpluje 21. junija v Rotterdam.
MAJESTIC
odpluje 22. junija v Southampton.
LA LORRAINE
odpluje 23. junija v Havre.
GRAF WALDERSEE
odpluje 23. junija v Hamburg.
MAIN
odpluje 23. junija v Bremen.
ST. PAUL
odpluje 25. junija v Southampton.
KROONLAND
odpluje 25. junija v Antwerpen.
KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
odpluje 25. junija v Hamburg.
ROTTERDAM
odpluje 28. junija v Rotterdam.
KRONPRINZ WILHELM
odpluje 28. junija v Bremen.
ADRIATIC
odpluje 29. junija v Southampton.
OCEANIA
odpluje 29. junija v Trst.
BLUECHER
odpluje 29. junija v Hamburg.

NAZNANILO.

Pred dvema leti je odpotoval iz Moon Run, Pa., rojak Ivan Zagoda v Pikeview, Colo., za boljšim zaslužkom. Dobro je znano, kako se z delavci godi, tako se je tudi z omenjenim rojakom zgodilo; streb premoga mu je zlomil obe nogi. Bil je član K. S. K. J., a po 18. mesecih je vsa podpora potekla, zato so mu pristopili dobrosrčni rojaki iz Moon Run, Pa., na pomoč in darovali svoto 68 dolarjev 35 centov.

Darovali so sledeči:

Neimenovan $5.

Po $3: Valentin Gašpari in Fran Zagoda.

Po $2: Fran Gašpari, Fran Reven in Urban Alivani.

Po $1: Fran Čuk, Gašpar Madiževe, Josip Turk, Fran Jeram, Fran Maček, Fran Nagode, Fran Kranje, Ivan Petrovčič, Fran Slabe, Ivan Kune, Matija Merlak, Fran Rus, Lenard Mihon, Valentin Pogačnik, Jakob Ambrožič, Fran Kremar, Matija Dolmovič, Josip Petelin, Tomaž Likovič in Josip Spelker (Bučar).

Po 50c: Alojzij Jeram, Anton Nagode, Fran Leskovec, Anton Bergant, Matija Koščak, Valentin Kralj, Josip Lajkuč, Ivan Goršin, Peter Gabsen, Ivan Susman, Jakob Trojar, Iv. Suhadolnik, Fran Šive, Ivan Leskar, Jakob Kenk, Fran Troha, Frančiška Jeram, Fran Škrabec, Fran Božič, Peter Jakselič in Matija Maček.

Blaž Arh 40c.

Josip Kavčič 35c.

Po 30c: Alojzij Knavs in Jakob Mahone.

Po 25c: Jerca Madiževe, Fr. Pivk, Josip Noše, Fran Debeve, Ivan Guzel, Martin Demšar, Anton Šubic, Anton Vehar, Peter Rus, Anton Rupnik, Peter Bergant, Valentin Veber, Fran Bratranič, Mihael Miklave, Anton Ueman, Karol Kravanig, Anton Istenič, Jakob Leskovec, Ivan Leskovec, Ivan Troha, Josip Troha, Jurij Pivk, Dominik Pistotnik, Peter Razpotnik, Fran Ocepek, Jakob Jogan, Fran Krab, Fran Jogar, Josip Resel, Ivan Rjave, Fran Bezek, Fred. Gregoj, Ivan Žust, Josip Kristan, Jakob Miklavčič Ivan Kodrič, Josip Sever, Ivan Skob, Anton Skob, Mavricij Lužar, Anton Vidmar, Jernej Možina, Antonija Možina, Karol Telban, Zmagoslav Butja, Luka Butja, Josip Podmilšek, Jakob Tome, Fran Homovc, Fran Dolene, Ivan J. Mullru, Anton Dernovšek, Tomaž Kavčič, Leopold Vesel, Fran Ambrožič, Ivan Mesec, Jernej Miklavčič Fran Košir, Anton Kogovšek, Maksmiljan Florjančič, Matevž Dolinar, Josip Malne, Blaž Kovačič, Fran Stremljan, Simon Stremljan, Rudolf Mali, Ivan Cizarle, Ivan Lustrik, Ivan Arh, Aleksander Sendi, Fran Iglič, Ivan Terček in Adolf Sigmond.

Po 20c: Mihael Klopčič in Josip Matjaš.

Po 15c: Fran Likovič, Josip Pestotnik in Štefan Arh.

Po 10c: Fran Škraba, Fran Kralj, Anton Mali, Fran Petrič, Mihael Kotnik, Ivan Tavčar in Karol Žibert.

Skupaj $68.35.

Iskrena zahvala vsem darovalcem in darovalkam!

Fran Reven je poslal goraj omenjeno svoto ponesrečencu.

Fran Reven in Fran Čuk,
nabiralca.

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ni upravništvo ni uredništvo.

Rojakom v Illinois na znanje.

Naš stalni in rojakom v Ameriki deloma dobro poznani potnik in zastopnik naših listov,

MR. JANKO PLEŠKO

se mudi v državi Illinois, kjer bode rojake obiskal. — Kakor v prejšnjih letih, tako je tudi sedaj pooblaščen nabirati naročnino za lista "Glas Naroda" in "Hrvatski Svijet". Uverjeni smo, da ga bodo rojaki radi sprejeli in da mu bode šli ravno tako na roko, kakor v prejšnjih letih. Onim pa, ktere obišče morda v prvič, ga kar najtopleje priporočamo.

Upravništvo "Glasa Naroda".

50.000 knjižic
ZASTONJ MOŽEM.

Vsaka knjižica je vredna $10.00 bolnemu človeku.

Ako trpite na kterikoli tajni moški bolezni, želimo, da takoj pišete po to čudežno knjižico. V lahko razumljivem jeziku vam ta knjižica pove, kako se na domu temeljito zdravi sifilis ali zastrupljenje krvi, životna slabost, zguba spolne kreposti, revmatizem ali kostobol, organske bolezni, želodec, jetra in bolezni na obistih in v mehurju. Vsem tistim, kteri so se že nasitili in naveličali večnega plačevanja brez vsakega vspeha, je ta brezplačna knjižica vredna stotine dolarjev. Ona vam tudi pove, zakaj da trpite in kako lahko pridete do trdnega zdravja. Tisoče mož je zadobilo perfektno zdravje, telesno moč in poživljenje potom te dragocene knjižice, ki je zaloga znanosti in vsebuje stvari, ktere bi moral vsak človek znati. Zapomnite si, ta knjižica se dobi popolnoma zastonj. Mi plačamo tudi poštnino. Izpolnite odrezek spodaj in pošlite nam ga še danes, na kar vam mi pošljemo našo knjižico v vašem materinem jeziku popolnoma zastonj.

POŠLJITE NAM TA ODREZEK DANES.

Dr. JOS. LISTER & CO., Ans. 702 Northwestern Bldg, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje: Zanima me ponudba, s katero nudite Vašo knjižico brezplačno, in prosim, da mi jo pošljete takoj.

Ime.....

Pošta.....Država.....

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obišče

PRVO SLOVENSKO - HRVATSKO GOSTILNO S PRENOČIŠČEM
August Bach,
137 Washington St., New York City,

kjer bode dobro postrežen in na razpolago so vedno čiste sobe za prenočenje. Dobra domača hrana.
(14-6 v d)

IŠČE SE

izurjen in vešč **godbovodja** za slovensko godbo v Leadville, Colo. Godba šteje 15 mož, kteri se že eno leto vežbajo ter kakih 20 komadov prav dobro igrajo.

Kterega veseli priti na zapad in je zmožen slovensko godbo poučevati, naj takoj piše na spodnji naslov. Plača je dobra in ne premajhna.

Anthony Križman,
Pittsburg Bar,
127 Harrison Ave., Leadville, Colo.
(15-23—6)

Iščem svojega očeta FRANJA PURKAT. Doma je iz Potoka pri Zatični na Dolenjskem. V Ameriki je že kakih 20 let in je bival dolgo časa v Leadville, Colo. Jaz sem bil še mlad, ko je on odpotoval in vsled tega bi ga jako rad videl. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznani ali pa če se mi hoče sam javiti; želel bi vedeti, če je še živ in kako se mu godi. Moj naslov je: Joseph Purkat, 843 Willow Way, Braddock, Pa. (15-20—6)

Compagnie Generale Transatlantique.
[Francoska parobrodna družba.]

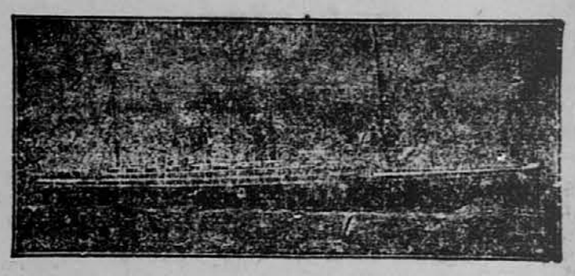

Direktna črta do Havre, Pariza, Švice Inemosta in Ljubljane
Poštni parnik so.

"La Provence"	na dva vijaka	14,200 ton,	30,000 konjskih moči	
"La Savoie"	" " "	12,000 "	25 000	" "
"La Lorraine"	" " "	12 000 "	25 000	" "
"La Touraine"	" " "	10 000 "	12 000	" "
"La Bretagne"		8 000 "	9 000	" "
"La Gascogne"		8.000 "	9.000	" "

Glavna agencija: 19 STATE ST., NEW YORK
corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

* LA LORRAINE	23. junija, 1910.	La Bretagne	14. julija 1910.
* "LA SAVOIE"	30 junija, 1910.	*LA LORRAINE	21. julija 1910.
* LA PROVENCE	7. julija, 1910.	*LA SAVOIE	28. julija 1910.

POSEBNA PLOVITBA.
V HAVRE:

Lepi parnik "CAROLINE" odpluje dne 25. junija ob 3. uri popoludne.
Poštni parnik "CHICAGO" odpluje dne 25. junija ob 3. uri popoludne.
Krasni parnik "FLORIDE" odpluje dne 23. julija ob 3. uri popoludne.
Parnik na dva vijaka "CHICAGO" odpluje 23. julija ob 3. uri popoldan.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

SLOVENCI IN SLOVENKE, NA NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

DOLGO ŽIVLJENJE.

Naravna želja vsakega človeškega bitja je podaljšati življenje kolikor mogoče. Naravoznanci vseh vekov so na vso moč skušali iznajti krepčilo življenja. Ker ne smemo misliti, da bomo vedno živeli, a življenje pa lahko podaljšamo— je resnica. Vsi zdr: v niki priznajo, da je temelj življenja v prebavnih organih vsakega živega bitja. To je v onih prostorih telesa v katerih se hrana pretvarja. Kakor hitro je kateri teh prebavnih organov v neredu, trpi celo telo. Ako ta bolni organ hitro ozdravimo ohranimo si zdravje in moč. — Le eno zdravilo je, ki odstrani vse nadloge prebavnih organov, in to je dobroznano

JOSEPH TRINER'S
AMERICAN ELIXIR OF BITTER WINE
TRADE MARK
REGISTERED

Trinerjevo zdravilno grenko vino.

To ni tajno zdravilo, ker je narejeno iz finega rudečega vina in importiranih grenkih želišč. Ne vsebuje škodljivih tvarin, za to je absolutno varno za vsak, še tako nežen želodec. Še zdravim ga je priporočati, eno čašico ali dve o priliki, da se prebavni organi ohranijo v dobrem stanju.

To je čudežno zdravilo
ojstri okus, krepča živce,
čistijkri, čedi obrazno barvo,
pomnoži pozum,
odstrani neprebavnost,
donese mirno spanj
daljša življenje.

Ra je lahko cela dru ina, od najstarejega do otroka v zibelki. To se ne more trditi o katerem drugem zdravilu. Čistočo tega zdravila jamči po vladi Združ. držav. — Ser. No. 346. Tisoči zahvalnih pisem od ljudi potrjuje zdravilno vrednost tega leka. Zdravniški nasvet pošljemo brezplačno. Pišite nam v materinem jeziku.

JOS. TRINER
1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Ne pozabite poskusiti Trinerjeve Hrvaške Importirane Slivovice in Slovenskega Brinjevca, vse domačega izdelka.

JUGOSLOVAN. DELAVSKA PODPORNA ZVEZA

Vstanovljena dne 15. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.

s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik. FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6. Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIČAR, nadzornik, Bx 511 Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik. P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

B. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjklivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Dr. E. C. COLLINS,
ustanovitelj

Ako trpite na:

Želodčnej bolezni, slabi prebavi, drizgi, kožni bolezni, ali ako imate reumatizem, glavobolj, škrofeljne, hripavost, naduho ali jetiko, srčno napako, nervoznoznost zlato žilo, kilo, ali bolezen pljuč, jeter, ledic ušes ali oči. Napihnjenost trebuha, katar v nosu, glavi, vratu ali želodcu. Trabuljo, neuralgio, mazulje ali kake druge notranje ali vnanje bolezni, kakor tudi tajne spolne bolezni, pišite ali pa pridite osebno, na navedeni naslov na kar Vam bode pomagano.

Pišite takoj danes po jedno zanamenitih in prekoristnih od Dr. E. C. Collins-a spisanih knjig, katero dobite povsem brezplačno.

The COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

SAMO NEVEDNI IN NEISKUŠENI ZDRAVNIKI

oglašajo po časopisih in se smatrajo zmožnim zdraviti raznovrstne bolezni.

Ti zdravniki poskušajo potom oglasov bolne Slovence na to pripraviti, da jim svoje zdravje poverijo. A naši rojaki niso tako nespametni, da bi jim svoje zdravje poverili in se dali od takih neiskušenih in nevešči mazačev zdraviti. Vsakemu iz med naših rojakov je znano, da nijednemu zdravniku ni mogoče ozdraviti vseh bolezni. Nekateri zdravniki so zmožni ozdraviti te bolezni, toda ne razumejo zdraviti vseh bolezni. Naprimer zdravnik, kateri je zmožen ozdraviti tuberkulozo, bi morda ne bil zmožen ozdraviti srčne napake ali kake druge bolezni. Vsled tega imamo v sedanjih modernih časih sloveče bolnišnice in zdravniške zavode. V takih bolnišnicah in zdravniških zavodih najdete najiskušneje in največe zdravnike, kateri skupno razumejo ozdraviti vsako in vse bolezni. Ako trpite na pljučah, je zdravnik tu, kateri Vam zdravila predpiše, in ozdravi te bolezni, ako trpite na slabi krvi, je zdravnik tu, kateri Vas ozdravi te bolezni in ako trpite na kakej drugi bolezni, je zopet zdravnik tu kateri Vas ozdravi na onej bolezni, in tako skupno zdravniki zamorejo ozdraviti vse bolezni.

Na tej podlagi je slavni Dr. E. C. COLLINS ustanovil THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE kateri zavod zavzema danes prvo mesto ter je jeden izmed najslavnejih in najmodernejših zavodov na vsetu. Zdravniki v THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE ne prakticirajo zdravil ampak so največi in najiskušneji zdravniki, kateri skupno so že ozdravili vsakovrstne bolezni, ter so zmožni ozdraviti tudi vas.

Ker imate toraj ta sloveči zavod na razpolago, ne ispostavljajte vnšega zdravja in življenja, zdravnikom kateri oglašujejo po časopisih in o katerih še nikdar čuli niste. Ne spustite se jim na limanice samo radi tega ker vidite njih slike v oglasih in raznih časopisih. Samohvala teh zdravnikov je sicer jako velika, a uspeh in njih znanost je jako slabo.

Brez izjeme, kako bolezen imate, pišite takoj v svojem materinem jeziku ali pa pridite osebno v THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE in prepričali se bodete da ste tudi vi jeden izmed tosočerih ozdravljencev kateri so pripravljeeni potrditi, da so poskusili prej raznovrstne zdravnike, kateri vam pa niso zamogli pomagati in ozdraviti, nakar ste se konečno obrnili na THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE kjer ste našli takojšno pomoč ter bili potom metode teh slavnih zdravnikov zopet popolnoma ozdravljeni.

V tem slavnem zavodu, je bilo ozdravljenih, v pretečenih 14 letih več bolnikov kakor skupno pri vseh ostalih zdravnikih. Vse kar Vam je storiti obrnite se zaupno v ta zavod kjer Vam bode takoj pomagano. V dokaz povoljnih uspehov, vam leži na razpolago na tisoče zahvalnih pisem od ozdravljenih bolnikov iz vseh delov sveta, kateri so že obupali nad svojim zdravjem, a potom metode zdravnikov THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE pridobili zopet zaželjeno in trdno zdravje, katerega se še dandanes vesele. Vsa pisma naslovite na Dr. S. E. Hyndman, vrhovni ravnatelod;

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 W. 34th St., New York City

URADNE URE SO: vsaki dan od 10 do 5 ure popoldan. Ob nedeljah in praznikih od 10 do 1 ure popoldan. Vsaki torek in petek zvečer od 7 do 8 ure.

IGRALEC.

ROMAN. — IZ SPOMINOV MLADENIČA.

Ruski spisal F. M. Dostojevski.

(Dalje.)

Tedaj sem šel res v Homburg; potem sem bil zopet v Rulettenburgu, bil sem v Spaa, celo v Badenu, kamor sem šel kakor komorni sluga svetnika Hintzeja, lumpa in prejšnjega tukajšnjega gospodarja mojega. Da, sluga, sem bil celih pet mesecev! To se je godilo takoj, ko sem prišel iz ječe; sedel sem namreč v rulettenburški ječi zaradi nekega dolga. Neznan človek me je odkupil. Kdo je bil? M. Astlej? Pavlina? Ne vem! Toda dolg, dvesto dolarjev, je bil plačan, in prišel sem na svobodo. Kam se naj denem? In stopil sem v službo k temu Hintze-ju, ki je mlad in vetrnjak, rad lenuhari; jaz pa sem zmožen treh jezikov v govoru in pisavi. Najprej sem bil pri njem za nekakega tajnika z mesečno plačo tridesetih goldinarjev. Toda dovršil sem kakor sluga. Imeti tajnika, je zahtevalo preveč denarja; znižal mi je plačo, in ker nisem hotel kam iti, sem ostal in postal tako sluga. Mastil se in popival nisem v njegovi službi; prištedil sem si vendar tekom petih mesecev sedemdeset goldinarjev. V Badenu je bilo, ko sem mu nekega večera izjavil, da ga želim zapustiti, in še tisti večer sem šel v igralnico. O, kako mi je utripalo srce! Ne, za denar nisem bil v strahu. Hotelo se mi je le, da bi drugo jutro vsi ti Hintze-ji, vsi ti natakarji, vse te krasne badenske dame, da bi vsi govorili o meni, pripovedovali mojo povest, se mi čudili, me hvalili in se klanjali mojemu dobitku. To so sicer otroške sanje in nesmiselnosti.... Toda, kdo ve, morda se srečam s Pavlino; povedal bi ji in uvidel bi, da sem vzvišen nad vsemi temi grdimi udarci usode.... O, ni mi za denar! Prepričan sem, da bi ga zopet zmetal kaki Blanche in se zopet vozil po Parizu z lastnim parom konj za šestnajst tisoč frankov; kajti svest sem si, da nisem skopuh, mislim celo, da sem zapravljivec. Toda, s kakim trepetom, s kakim utripanjem srca poslušam klic kruperja: trente et un, rouge, impai et passe alli quarte, noir, pair et manque! S kakim pohlepom gledam na igralno mizo po kateri so raztreseni luisdori, friedrichsdori in tolarji, na kupe zlata, ki se razsiplje z lopatice kruperjeve, kakor ogenj žareče kupe ali aršin ($1\frac{3}{4}$ sežnja) dolge vrste srebra, ki leže okoli kolesa. Že ob prihodu v igralne prostore me prijemlje krč, če le zaslišim cingljanje sipajočega se denarja.

O, oni večer, ko sem nesel svojih sedemdeset goldinarjev na igralno mizo, je bil tudi zanimiv. Pričel sem z desetimi goldinarji in zopet s passe.. Ostalo mi je šestdeset goldinarjev v srebru. Pomislil sem in si izbral zero, na katerega sem začel staviti po pet forintov. Pri tretji stavi je prišel zero. Skoraj bi bil umrl od veselja, ko sem dobil stopetinsedemdeset forintov. Ko sem priigral stotisoč forintov, nisem bil tako vesel. Nemudoma sem postavil sto goldinarjev na rouge — dobil, vseh dvesto na rouge — dobil, vseh štiristo na noir — dobil, vseh osemsto na manque — dobil. S prejšnjim sem torej imel tisočsedemsto forintov in to preje nego v petih minutah. Da, take trenutke pozabljaš tudi vse prejšnje izgube. Saj sem pri tem tvegal več nego življenje, osmelil sem se tvegati in evo— zopet sem postal človek!

Najel sem si sobo, se zaprl, bdel do treh zjutraj in prešteval denar. In zjutraj sem se vzbudil ne več nego lakaj. Sklenil sem oditi še tisti dan v Homburg. Tam nisem služil kakor lakaj in nisem bil v ječi. Pol ure pred odhodom vlaka sem šel napravit samo dve stavi in zaigral sem poldrugi tisoč forintov. Ne glede na to sem se odpeljal v Homburg in tukaj sem že mesec dni....

Seveda živim v večnem nemiru, igram z malimi vsotami, pričakujem nečesa, računam, stojim po cele dneve pri ruletki in opazujem igro, celo sanja se mi o igri; pri vsem tem se mi dozdeva, da sem odrevenel, da sem zagazil v blato. Sklepam to po utisu, ki sem ga dobil po srečanju z m. Astlejem. Videla se nisva od onega časa in srečala sva se nepričakovano. Evo, kako se je zgodilo! Hodil sem po nasadu ter računal, da sem skoraj brez denarja; imam še petdeset forintov in v hotelu, kjer sem si najel sobo, sem pred tremi dnevi poravnal svoj račun. Tako morem samo še enkrat iti v igralnico; če kaj dobim, mi bo možno nadaljevati igro, ako zaigram, bom moral iti zopet služit v slučaju, da ne najdem kakega Rusa, ki bi takoj potreboval učitelja. V te misli zatopljen sem šel po svoji navadni izprehodni poti po nasadu in gozdu v sosedno kneževino. Včasih sem hodil tako po cele štiri ure in se truden in gladen vračal v Homburg. Komaj sem prišel v park, sem nepričakovano zagledal na klopici m. Astleja, ki me je prvi zagledal in me poklical. Šel sem k njemu. Ker sem opazil na njegovem obrazu resnobo, sem takoj omejil svoje veselje, dasi sem se ga silno razveselil.

"Torej ste tu? Vedel sem, da vas srečam," mi je dejal. "Ni treba pripovedovati. Vse sem. Vse vaše življenje v tem letu in osmih mesecih mi je znano."

"Ba! Silno se zanimate za starega prijatelja!" sem odvrnil. "Dela vam čast, da ne pozabite. Čakajte, vzbudili ste mi neko misel. Ali me niste odkupili vi iz rulettenburške ječe, kjer sem sedel radi dolga dvesto tolarjev? Neznano mi je, kdo me je odkupil."

"Ne, o ne! Nisem vas jaz odkupil iz rulettenburške ječe, kjer ste sedeli radi dolga dvesto tolarjev, toda vesel sem, da ste bili v ječi radi dvesto tolarjev dolga.."

"Torej vendarle veste, kdo me je odkupil?"

"O ne, ne morem reči, da vem, kdo vas je odkupil."

"Čudno! Rusom sem neznan, a tukajšnji Rusi bi me ne odkupili. Samo tam pri nas, v Rusiji odkupljajo pravoslavni pravoslavne. A jaz sem si mislil, da je to storil kak čudak Angležž, vsled lastnih mu muh."

M. Astlej me je poslušal začudeno. Menil je nemara, da me najde potrtega in pobitega.

"Zelo me veseli, ko vidim, da ste si ohranili popolno nezavisnost duha in celo veselost," je rekel precej nejevoljno.

"To se pravi, v svoji notranjosti škripljete od srda, da nisem potrt in ponižan," sem rekel s smehom.

Ni me takoj razumel, toda potem se je nasmehnil.

"Prijajo mi vaše opazke. Spoznavam po njih prejšnjega, starega, umnega, navdušenega in zajedno činičnega prijatelja svojega. Samo Rusi morejo hkrati braniti v sebi toliko nasprotij. Človek res rad vidi svojega najboljšega prijatelja ponižanega pred seboj. Ponižanje je največkrat podlaga in temelj prijateljstvu, kar je stara, vsakemu umnemu človeku znana resnica. Toda v tem slučaju, bodite uverjeni, me iskreno radosti, da niste pobiti. Povejte, ali ne nameravate opustiti igranja?"

"Vrag je vzemi! Takoj je pustim, samo da...."

"Samo da še enkrat dobim? Tako sem si tudi mislil, ne govorite o tem dalje — vem — rekli ste to nehote, torej ste povedali resnico. Ali se razun igranja bavite še s kakim drugim poslom?"

"S prav nikakim!"

Začel me je izpraševati. Ničesar nisem vedel, kajti niti časnikov nisem več čital in ves ta čas nisem odprl ne ene same knjige.

"Odrevenili ste," je dejal. "Niste se odrekli samo življenju, interesom splošnim in lastnim, dolžnostim državljanskim in človečanskim, prijateljem svojim, (in imeli ste jih), niste se odrekli samo vsakemu smotru in cilju razun dobitka, odrekli ste se celo svojim spominom. Spominjam se vas v burnem in silnem trenutku vašega življenja, toda prepričan sem, da ste pozabili vse tedanje dobre utise. Vaše sanje, vaše sedanje, istinite želje ne gredo preko pair, impair, rouge, noir, dvanajst srednjih itd. To je moje mnenje."

"Dovolj, m. Astlej; prosim, ne vzbujajte spominov!" sem vskliknil nevoljno, skoro srdito. "Vedite torej, da prav ničesar nisem pozabil; le začasno sem zapodil vse to iz glave, celo spomine dotlej, dokler ne izboljšam korenito svojega polažaja. Tedaj.... tedaj, boste videli, vstanem od mrtvih!"

"Vi boste tu še čez deset let," je rekel. "Staviva, da vas na to spomnim, ako bom še pri življenju, evo tu, na tej klopici."

"Dovolj, dovolj bodi tega," sem mu posegel v besedo, "in da vam dokažem, da nimam tako slabega spomina za minolost, dovolite, da izvem, kje je sedaj miss Pavlina? Ako me vi niste odkupili, tedaj me je gotovo ona. Od onega časa nimam od nje nikakih vesti."

"Ne, o ne! Dromim, da bi vas ona odkupila. Sedaj je v Švici, in veliko uslugo mi napravite, če me nehate povpraševati o miss Pavlini," je rekel odločno in celo jezno.

"To pomenja, da je tudi vam zadala hudo rano!" sem se zasmejal nehote!

"Miss Pavlina je med vsemi nad vse spoštovanja vrednimi najboljše bitje; toda ponavljam, da mi naredite uslugo, če nehate povpraševati o miss Pavlini. Nikdar je nisem [illegible] izgovarjanja njenega imena po vaših ustih smatram za razžalitev nravstvenega čuta svojega."

"A tako! Pa nimate prav. Pomislite vendar, o čem naj govorim z vami, če ne o tem. Saj v tem obstajajo vsi naši spomini! Ne vznemirjajte se; saj ne zahtevam od vas, da mi odkrijete svoje notranje, skrivne zadeve.... Zanimam se samo, da se tako izrazim, za Pavlinin sedanji zunanji položaj, za to, kako se počuti. To se lahko pove s par besedami.

"Izvolite, toda pod pogojem, da se zadovoljite s temi par besedami. Miss Pavlina je bila dolgo bolna in še sedaj je bolna. Nekaj časa je živela z mojo materjo in sestro v severni Angliji. Pred letom in pol pa je njena babica — pomnite ona blazna ženska — umrla in ji zapustila, osobno nji, sedemtisoč funtov (funt=24 K) premoženja. Sedaj potuje miss Pavlina skupno z družino omožene sestre moje. Njen mali brat in sestra sta tudi preskrbljena po oporoki babičini in se vzgojujeta v Londonu. General njen očem, je umrl pred mesecem dni v Parizu vsled kapi. M—lle Blanche je ž njim lepo ravnala, toda vse, kar je podedoval po babici, je še pravočasno utaknila v svoj žep.... To je vse!...."

(Konec prihodnjič.)

Kje je ALOJZIJ UDOVIČ? Podpisani hočem zvedeti za njegov naslov. Svetujem mu, da naj mi nemudoma sam pošlje naslov, kar mu bode koristilo. Tudi rojakom bi bil jako hvaležen, če mi kedo sporoči njegov naslov. Če se mi pa ne oglasi, bodem obelodanil natančno, zakaj ga iščem. — John Smrekar, 5228 Dresden Alley, Pittsburg, Pa. (18-22—6)

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti izpadanju in zarastlas, kakoršne še dosedaj na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim gosti in dolgi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne osiveli. Ravno tako možkim v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Reumatizem v rokah nogah in križičah v 8 dneh popolnom ozdranim, kurja očesa bradavice, potne noge in ozebline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim z $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastonj.

JAKOB VAHČIČ,
P. O. Box 69 CLEVELAND, O

Kje je? Tukaj nas je pet bratov in iščemo šestega svojega brata JAKOBA NOVAK. Doma je iz Primčevasi štev. 6, občina Ambrus, Dolenjsko. Pred petimi leti je bil v Salida, Colo., in sedaj ne znamo nič, kje se nahaja. Kdor izmed rojakov nam naznani njegov naslov, dobi $10.00 nagrade. Naslov pošljite na: Mike Novak, 512 West Chestnut St., Leadville, Colo. (14-4—14-7)

POZOR rojaki!

Kdor kupuje uro ali drugo zlatnino, naj piše po lepo slikani slovenski cenik. Cene so zelo nizke, oziroma na blago. Mi pošiljamo božična in novoletna darila direktno v stari kraj in jamčimo za sprejem. Pišite danes po cenik.

DERGANCE, WIDETICH & CO.,
1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

THE LACKAWANNA.

Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo.
V neposrednej bližini transatlantskih parnikov.
Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo.
Direktna pot v Scranton in premogove okraje.
Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov:
Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štirje vlaki;
Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet;
Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.
Nadaljne informacije glede vožnjih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

Lackawanna Railroad

George A. Cullen,
glavni potniški agent
90 West Street,
New York.

Slabega blaga ljudje ne ponarejajo. Severova Zdravila se dostikrat ponarejajo, kar je zopet dokaz njihove izbornosti.

ZAČNITE DANES!

Ali ste utrujeni, zdelani, onemogli? Ali ste tako oslabeli, da se komaj vlačite? To kaže, da je vaš ustroj opešal in da ga poživite, vam je potreben

Severov Življenski balzam.

Ustavi vam izgubo telesne moči, povrne čilost in zagotovi čvrsto zdravje. Malokrvnim pomnoži kri, prežene pogostno zaspeko ter izpodbudi želodec, drob in jetra k pravilni delavnosti, Cena 75

Posebno koristen za slabotne žene in dekleta

G. E. Novak iz Fogelsville, Pa., nam je nedavno pisal: "Odkar uživam Severov Življenski balzam, se mi je zdravje prav zelo zboljšalo, moč mi je povrnjena, a želodec, drob in jetra so uravnana in poživljena. V bolezni je vedno najbolje, zateči se k Severovim Zdravilom, ker pomagajo".

Večina lekarnikov prodava Severova Zdravila. Ne jemljite nadomestil.
Če imena "Severa" ni videti na zavitku, ni pristno.

Močni živci

so potrebni za uspeh vsepovsod. Za olajšbo duševne utrujenosti, nespečnosti in živčne oslabelosti ga

Severov Nervoton

nima para. Zanesljivo tešijo za živčno razdražnost, onemoglost, nevrastenijo in živčni glavobol. Dragocena tonika za matere, opešane vsled gospodinskih skrbi in po porodu. Cena $1.00.

Trpeči delavci

gotovo poznajo vrednost dobrega mazila za preprečenje ali utašenje žuljev po trdem delu ali za zdravljenje poškodbe.

Severovo Olje sv. Gotharda

ima izborna svojstva, da je posebno koristno za odrge, izvinjenja, hromoto, revmatizem, nevralgijo, krče, otrple sklepe in poškodbe, ki zadevajo delavce v vsakdenjem življenju. Poskusite ga! Cena 50c.

Zdravniški svet zastonj.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton
FINLAND 12,185 ton

KROONLAND 12,185 ton
VADERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Trejti razred obstoji iz malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway NEW YORK
84 State Street, BOSTON, MASS.
709 2nd Ave., SEATTLE, WASH.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA PA.
1306 "F" Street, N. W., WASHINGTON, D. C.
719 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.
90-96 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.
900 Locust Street, ST. LOUIS, MO.
205 McDermot Ave., WINNIPEG, MAN
319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN
31 Hospital Street, MONTREAL, QUE.